

۱۵ سالگی
تاسان هشتاد

دانشگاه صنعتی امیر کبیر
دوره ۱۳۵۷
تاسان به دانشجویان دانشکده مهندسی کامپیوتر

به افتخار هشتادی ها

به نام خدا

- مرد جامه به خود پیچیده (۲) ۲
- مهندسی کامپیوتر: بحران مهندسی کامپیوتر ۴
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: فشرده ۸
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: ساکنین این دانشکده ۹
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: به روایت مدیریت دانشکده ۱۰
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: دمکراسی آموزشی ۱۳
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: در ده‌ای که گذشت ۱۵
- دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر: سایت از دیروز تا امروز ۱۷
- دانشکده، دانشگاه: چند خیر ۱۸
- دانشکده، دانشگاه: فعالیت دانشجویی ۱۹
- دانشکده، دانشگاه: شما هم انتخاب کنید ۲۰
- دانشکده، دانشگاه: نصیحتی چند؟ ۲۴
- ارزیابی امنیتی ۲۶
- ترجمه‌ی کتاب‌های کامپیوتری ۲۷
- در دانشگاه، از دانشگاه، بی دانشگاه ۲۹
- گروه حیات مصنوعی ۳۰
- مسابقه‌ی جهانی برنامه‌سازی ۳۲
- اگر مغزید، چگونه فرار کنید ۳۴
- زندگی نیندیشیده ۳۴
- مرام سیگاری‌ها ۳۵
- تازه واردها؛ ۸۰ ۳۶
- امضا ۳۹

مدیر مسئول:

سید احسان لوانسانی

سردبیر:

زیر نظر هیات تحریریه

کارکنان تربیت‌ها:

هانی جوانمخت

ملیحه محمدی نسب

حامد پیشوا یزدی

گفت‌وگوگران:

علی عبدی

رضا حسامی‌فر

محمد توکلی

سحر کیهانی

علی امین‌فر

حماکاران:

مرتضی خسروچردی

نادر حاجی‌قنبری

امنه محبوبی

علی حاجی‌زاده مقدم

ر با تشکر از:

خانم سلیمانی

آدرس: تهران، صندوق پستی ۶۱۳-۱۳۱۴۵ □ پست الکترونیک: Pooyesh@mavara.com

پویش روی وب: [Http://www.pooyesh.20.com/](http://www.pooyesh.20.com/)

جامه بر خود پیچیده (۲)

ای مرد جامه بر خود پیچیده،

برخیز و هشدار ده.

و پروردگارت را تکبیر گوی.

و دامنت را پاکیزه بدار.

و از آرایش بپرهیز.

و بخششی مکن که پاداش بزرگتر خواهی.

و در راه پروردگارت شکیبایی کن.

و چون در صور دمیده شود.

بدینسان چنین روز: روزی دشوار است.

[و] بر کافران آسان نیست.

مرا با کسی که تنها آفریده‌ام واگذار.

...

و شب چون بگذرد.

سوگند به صبح چون روشن شود.

آن یکی از سترگ‌هاست.

هشدار دهنده‌ی بشر است.

مهندسی کامپیوتر

بحران مهندسی کامپیوتر

بخش صنفی پوشش، از شماره‌ی پیشین بنا را بر این گذاشت که جواب خردپسندی به این پرسش بیاید که "مهندس کامپیوتر بودن یعنی چه کسی (یا چه چیزی) بودن؟" در شماره‌ی ۱۴ جسته‌گریخته و مقدماتاً، حرف و نقل‌هایی چاپ شد. برای این ویژه‌نامه هم تصمیم بر این رفت که با یکی از مدیران ارشد یک شرکت معتبر کامپیوتری مصاحبه‌ای در این باب انجام شود. جناب مهندسی که اکنون رویه‌روی من است، همان کسی است که زحمت این مصاحبه را بر خود آسان گرفت. با سپاس از ایشان.

دوستان سر و کار دارم انتظارم این است که یک مهندس کامپیوتر Problem Solving او خیلی خوب باشد. اگر یک مشکل پیدا شد با ۱۰ دقیقه، یک ساعت سرو کله زدن با آن بلند نشود بیاید بگوید حل شد. متأسفانه اکثریت عمده فارغ‌التحصیل‌های ما در این وضعیت هستند. خیلی سطحی و در عمق چند میلیمتر به مسأله نگاه می‌کنند. وقتی حل نشد می‌گویند حل نشد. در صورتی که نسل قدیم کامپیوتر در ایران به نظرم، چون ابزارهای اطلاع‌آوری کمی در اختیار داشتند، بیشتر کار می‌کردند. برای همین کوچکترین سیستمی که به دستشان می‌رسید، آن را به کمک هر چه بلد بودند، می‌شکافتند. شاید مجبور می‌شدند ده هزار خط اسمبلی را بخواند تا به یک الگوریتم و به یک دانش برسند. در صورتی که من الان فکر نمی‌کنم هیچ یک از فارغ‌التحصیل‌های ما الان حوصله خواندن صد خط اسمبلی را داشته باشند. من در این چند سال که با این نیروها سر و کار داشتم، چنین توان و حوصله‌ای را در کسی ندیدم. متأسفانه حوصله مهندسی بچه‌ها خیلی کم شده و سطحی‌نگری جا افتاده: اطلاعات با عمق کم اما وسعت و تنوع زیاد.

الان رشته‌ی کامپیوتر دچار بحران شده: رشته تخصصی نیست. فارغ‌التحصیل‌های ما متخصص نیستند بلکه به عمق نیم سانت از خیلی چیزها می‌دانند. ببینید در لیسانس که گرایش وجود ندارد. شما ۳ واحد یا ۶ واحد از خیلی چیزها درس می‌گذرانید. در فوق‌لیسانس خیلی کم تخصصی‌تر می‌شود؛ چون ما اساتید به اندازه کافی در زمینه‌های مختلف نداریم. دانشجو مجبور است هر چی درس هست بگیرد و در دکترا هم به همین صورت. این‌ها باعث شده که مهندس، متخصص نشود. توانایی فارغ‌التحصیلان ما به اندازه‌ای نیست که بتوانند کارایی و ارزش افزوده داشته باشند. فارغ‌التحصیلان ما هر کاری را که بهشان

پوشش مدتی است که به دنبال جواب این سؤال می‌گردد: "مهندس کامپیوتر بودن یعنی چه؟" برای این که به جواب این سؤال برسیم، بهتر است اول ببینیم جامعه از یک مهندس کامپیوتر چه انتظاری دارد.

سؤال شما خیلی کلی است. تعریف جامعه سطوح متفاوتی را می‌تواند در بر بگیرد. من می‌خواهم جامعه شما را محدود بکنم به یک محیط کاری. حالا محیط کاری چه انتظاری از مهندسان کامپیوتر دارد و آیا مهندسان ما در مقطعی هستند که این انتظارات را جواب بدهند؟

حالا بعد از این که سؤال را کمی محدود کردم می‌خواهم توجه شما را به این جلب بکنم که فرق رشته مهندسی با یک رشته علوم چیست؟ به تصور من رشته‌ی مهندسی دو خصوصیت دارد: مهندس کسی است که اولاً یک سری تخصص‌های پایه را کاربردی‌تر از علوم پایه فرا می‌گیرد و ثانیاً در کنار آن قدرت تحقیق و تفحص را یاد می‌گیرد؛ توانایی حل مسائل کاربردی مشکل. لازم نیست مهندس در

جایی که کار می‌کند، قبلاً با آن زمینه‌ی کاری آشنا بوده باشد؛ اما باید بتواند تحلیل کند. باید بتواند در دنیای اطلاعات امروز، در کوتاه‌ترین زمان ممکن به آن نیازی که دارد برسد. یک مثال خیلی خیلی ساده: شما می‌توانید یک موضوعی را در اینترنت جستجو کنید، ساعت‌ها هم جستجو کنید ولی به چیزی نرسید. یکی دیگر اما در عرض چند دقیقه با انتخاب کلمات کلیدی مناسب و بهترین نگرش به مسأله جواب مورد نیازش را پیدا کند. فرق مهندس هم همین است. او باید قدرت تحلیلش بیشتر از توان علمی‌اش باشد. یک محیط کاری می‌تواند با یک سری کارهایی توان علمی او را پوشش بدهند اما قدرت تحلیل چیزی است که می‌بایست طی این چهار سال به دست آورده باشد و تمرین در آن باشد. من به عنوان کسی که در محیط کاری با

"آقای دانشجو، خانم دانشجو تو باید به فکر خودت باشی"

بدهند می‌توانند قبول کنند ولی چون اطلاعات کمی از خیلی چیزها دارند، ارزش افزوده‌ای ندارد. پولی که مهندسان ما می‌گیرند به خاطر قوت و ارزش افزوده‌ی محیط کاری‌شان است و نه ارزش افزوده‌ی کاری که انجام می‌دهند.

الان متأسفانه نظام اداری ما به گونه‌ای است که جرأت ابراز نظر و جرأت ابداع را از جامعه مهندسی زیر دست خود گرفته ما بحران مهندسی داریم. مهندسان ما در مقابل دنیای اطلاعات جدید خودشان را گم کرده‌اند و نمی‌توانند این اطلاعات را به عنوان ابزار استفاده کنند تا خودشان را بگذارند جلوی حرکت. مهندسان ما حداکثر از این اطلاعات استفاده می‌کنند تا نیازهای جاری خود را حل کنند و همیشه به دنبال این جریان می‌دوند. بنابراین هیچ موقع هم نمی‌توانند جریان را درک کنند. نگرشی که الان بین فارغ‌التحصیلاهای ما وجود دارد این است که در محیط‌های کوچک و شرکت‌های کوچک از یک سری ابزارها و دانش فنی‌های سطحی استفاده کنند و یک سری کارهای سطحی را انجام دهند و دنباله‌رو یک جریان بزرگتر. اما واقعاً انتظار جامعه کاری از جامعه انفورماتیک این نیست. مهندس کامپیوتر البته نمی‌تواند به تنهایی این قالب را ایجاد کند و یا به تنهایی نیاز یک کشوری را درک کند اما به هر حال انتظاری که یک مجموعه با این گستردگی مالی و کاری از یک سطح IT، از جامعه انفورماتیک دارد، این است که جامعه را از یک دنباله‌رو یک جریان بزرگتر، تبدیل کند به کسی که حرف‌هایی برای گفتن به آن جریان دارد و در برابر این جریان پاسخی دارد. به بیان دیگر جامعه از مهندس کامپیوتر انتظار دارد که Output داشته باشد و در حد خودش سردمداری کند. البته فشارهای مالی و دلسوزی‌های بعضی افراد، یک سری از این مجموعه‌ها را در ایران ایجاد کرده و خوشبختانه خودشان را خوب مطرح کرده‌اند. اما هنوز در سطح عمومی خیلی مشکل داریم.

شما بیا باید مدل کاری در کشورهای هند و پاکستان را در نظر

بگسیرید. چرا باید

مدل‌های کاری که در آن

جا وجود دارد یا

انتظارات کاری که از

یک فارغ‌التحصیل دارند

یا نقشی که یک مهندس

کامپیوتر در آنجا دارد یا

نقشی که مهندسان ما در

این جا دارند انقدر فاصله

داشته باشید؟ ببینید یک

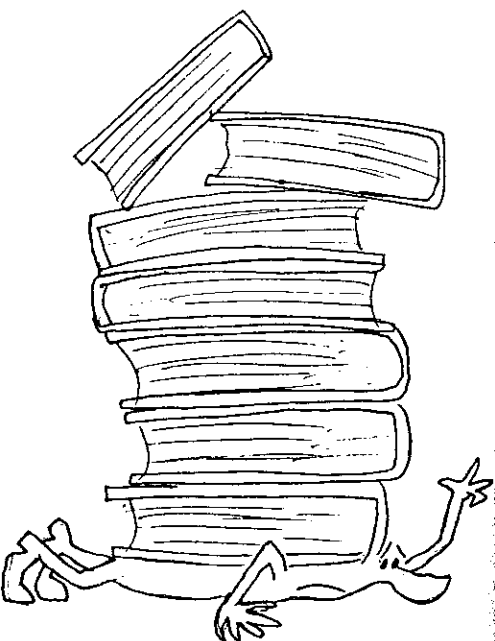
مهندس کامپیوتر در

پاکستان یا هند وقتی در

جریان کار افتاد، می‌داند

که دو سه سال دیگر

یک Output خواهد

داشت که به درد می‌خورد. اما چرا این جریان در ایران وجود ندارد. دانشجویان ما نمی‌توانند چنین اطمینانی داشته باشند. این‌ها یک بحث‌های خیلی عمده‌ای است که سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است و ما الان نمی‌توانیم به آن‌ها بپردازیم.

سؤالی که الان مورد نظر است این است که یک دانشجو باید کدام مدل را پیگیری کند؟ خود را وارد یک جریان کند یا که از پیش خود الگویی بسازد و نواقص آن را خودش جبران کند؟ من این را مطرح

فکر نکنی جریانی در ایران و دانشگاه

وجود دارد که تو را به جایی می‌رساند؛

اگر این جور فکر می‌کنی، داری عمرت را

تلف می‌کنی.

کردم فقط به خاطر این نکته: شما از دانشجویان آمریکایی سؤال کنید که فرق یک دانشجوی ایرانی با یک دانشجوی پاکستانی چیست؟ جواب این سؤال انقدر خوب هست که برای دانشجوی تازه وارد ما هم الگو بشود. بچه‌های دانشگاه‌های آمریکایی به آن سؤال این جور جواب می‌دهند: فرهنگ ایرانی یک فرهنگ غرورآفرین است به جای این‌که یک فرهنگ تلاش آفرین باشد. دانشجوی ایرانی پشت میز می‌نشیند و دست به هیچی نمی‌زند ولی دانشجوی هندی می‌داند که چهارساله که آمده درس بخواند هر کاری که بگی می‌کند تا از این چهار سال نهایت استفاده را بکند. بدترین کارهای خدماتی را هم انجام می‌دهد، شده زمین را هم می‌شوید تا بلکه دو دلار بگیرد که برود یک جوری خرجش بکند و علمش را بیشتر کند. یعنی این چهار سال آمده فقط برای درس خواندن. این فرهنگی است که ما نداریم. دانشجویی که آمده این‌جا، در این دانشگاه درس بخواند، آیا آمده از هر ۲۴ ساعت آن استفاده کند؟ یا که به صورت کلاسیک روزی ۶ ساعت بره سر کلاس، شب هم حرف بزند، کار دیگه بکند و غیره؟ من که در محیط‌های خوابگاهی بودم، دیدم. ما دانشجو به مفهوم دانشجو نداریم. به نظرم بهترین حرف به یک دانشجوی تازه وارد این می‌تواند باشد که فکر نکنی جریانی در ایران و دانشگاه وجود دارد که تو را به جایی می‌رساند؛ اگر این جور فکر می‌کنی، داری عمرت را تلف می‌کنی. به امید استاد و دانشگاه ماندن در ایران اشتباه محض است؛ چون روندی وجود ندارد که تو را ترغیب به دانش جویندن کند، تمام روندها، عکس ترغیب‌اند. آقای دانشجو، خانم دانشجو تو باید به فکر خودت باشی" من به عنوان کسی که در جامعه کاری هستم، می‌توانم به جرأت ادعا کنم که آینده محیط کاری خصوصاً در زمینه کامپیوتر بسیار تخصصی خواهد بود. یعنی کسی که نتواند گلیم خود را از آب بکشد مثل یک کارمند معمولی خواهد بود که از فرط فسیلی یک جایی می‌افتد و امکان رشد نخواهد داشت.

بیشتر استفاده می‌شود و آن روش کمتر. حالا این مسأله مطرح می‌شود که دانشجوی ما فرصت دارد که انقدر وقت بگذارد روی یک درس سه واحدی؟ مثلاً روی ریاضی یکی سه واحدی به اندازه شش واحد، یا نه واحد وقت بگذارد؟ من فکر می‌کنم که می‌تواند.

درس خواندن باید یک فعالیت active باشد چیزی بیشتر از این که یک جزوه سر کلاس بنویسد و برای امتحان هم همان را پس بدهد. دقیقاً سؤال همین است. آیا دانشگاه به عنوان کسی که باید این کنترل را داشته باشد، جهت‌گیری این گونه می‌کند یا نمی‌کند؟ دانشگاه، نحوه‌ی آزمون‌گیری‌اش جوری هست که من ترغیب بشوم که برای یک درس فقط جزوه استاد را شب قبل از امتحان مرور کنم و یک چیزی را حفظ کنم و ارائه کنم یا که نه، الزاماً باید بتوانیم یک مسأله از چند بعد نگاه کرده باشیم تا بتوانیم درس را پاس کنیم؟ ما الان در ایران هم دانشگاه‌هایی داریم که امتحان‌هایشان Open است و می‌توانید به راحتی سر امتحان مثال‌های مشابه را نگاه کنید اما امتحان جوری است که شما قطعاً با دیدن دو تا مثال نمی‌توانید آن را حل کنید چون مسأله امتحان آمده از زاویه دیگری به مسأله قبلاً حل شده نگاه کرده. متأسفانه اما در بعضی دیگر از دانشگاه‌ها، سر امتحان جاخالی می‌گذارند یا چهار جوابی می‌دهند. این بیشتر امتحان هوش است و نه امتحان قدرت تحلیل و استنباط و مدل‌سازی جدید مثلاً در حد دکتراسؤال "فلان چیز را تعریف کنید" معنی دارد؟ اگر جامعه دانشگاه چنین جهت‌گیری داشته باشد، بچه‌ها هم نشون داده‌اند که به آن سمت می‌روند. چون خواهی نخواهی نمره یکی از ابزارهای ترغیب دانشجوی به یک جهت خاص است. اگر یک دانشجوی خیلی وقت گذاشت ولی نمره‌اش با کسی که شب امتحان فقط یک جزوه را خوانده یکی شد، انگیزه‌اش را کم کم از دست می‌دهد. چون جامعه جوان تعریفش این است که خیلی دورنگر نیست. ما می‌توانیم از دانشجویان ورودی جدید بخواهیم که به این مسائل توجه نداشته باشند و بیشتر تمرین فکر کردن بکنند و نمره را ملاک ندانند ولی دیگر ذات جوان بودن همین است.

حالا این تخصصی شدن باید در طول این چهار سال اتفاق بیفتد یا این که بهتر است درس‌های پراکنده را خوب یاد بگیرد؟

تخصصی شدن در دوره‌های بالاتر از لیسانس اتفاق می‌افتد ولی بحث من این بود که حداقل روش تحقیق را در طول این چهار سال یاد بگیرد. ببینید در تمام این دروسی که شما این چهار سال دارید، ممکن است در آینده یک زمینه کاری داشته باشید و هر کدام یک روش تحقیق متفاوتی خواهد داشت. بهتر است آن بحثی را که ابتدا کردیم بیشتر باز کنیم. رشته‌های علوم پایه از نظر تئوری بیشتر از فنی کار می‌کنند و در رشته‌های فنی، درس‌ها بیشتر کاربردی است. پس تنها مزیت عمده

مسائل جانبی است که جامعه ما را کنترل

می‌کند و همین مسائل جانبی است که

جامعه علمی ما را به نابودی کشانده و

می‌کشاند.

مهندس به علوم پایه، پروژه پایانی آن است. اما این پروژه چقدر نقش دارد؟ در دوره مهندسی، یک دانشجوی کارشناسی یا کارشناسی ارشد برای پروژه‌اش چقدر تحقیق می‌کند؟ متأسفانه الان این روش حاکم نیست که پروژه‌ها فکر کردن را به دانشجوی یاد بدهد. همین الان در محیط کاری می‌بینیم دانشجوی می‌خواهد برود یک جایی و وضعیتی را مدل کند ولی وضع موجود آنجا می‌شود یک الگوی تمام شده که تمام ذهن او را می‌گیرد. او هم این الگو را می‌گیرد و با ۱۰ درصد تغییر اجرا می‌کند. در حالی که یک مهندس باید جرأت ۱۰۰ درصد تغییر را هم به خودش بدهد. نه اینکه لزوماً اعمال کند اما بتواند در ذهنش تغییر بدهد، اثرات این تغییر را ببیند و بتواند بگوید "ما این کارها را هم می‌توانیم بکنیم" و بعد آن‌ها را بررسی کند و اثرات هر کدام را بسنجد. متأسفانه فارغ‌التحصیلان ما کسانی هستند که "مدل پذیر" اند و نه کسانی که خودشان مدل می‌دهند. در هر جا طبق الگوی آنجا عمل می‌کنند.

حالا اگر بخواهیم عملی نگاه کنیم، یک دانشجوی لیسانس در مقطع تحصیلی خود چه کار می‌تواند بکند؟ در لیسانس که درس‌ها بسیار گسترده است و دو سال اول هم که فقط درس‌های پایه را می‌گذرانند، از یک دانشجوی چه انتظاری می‌توان داشت؟ مثلاً درس ریاضی یک چه نکته مهندسی می‌تواند داشته باشد؟ آیا باید از روز اول هم شروع کند به تمرین مهندس بودن؟ من فکر می‌کنم آره.

یک جور دیگر وارد بشویم. اصلاً چرا باید بچه‌های فنی این همه درس پایه را بگذرانند که خیلی از آن‌ها هم بعدها به کار نخواهند آمد؟ من فکر می‌کنم به نوعی تمرین فکر کردن است. تمرین می‌کنیم چگونه فکر کنیم، چگونه تحلیل کنیم و چگونه خودمان را در یک مسأله غرق کنیم. این می‌تواند یک الگوی تحقیقاتی باشد که من این مسأله را با چند روش حل کنم، با همدیگر مقایسه‌شان کنم و بفهمم چرا این روش

اصلاً مدل تحقیقاتی نداریم یا کسی آن را مدیریت نمی‌کند. شرکت‌های خصوصی هم در این زمینه سرمایه‌گذاری نمی‌کنند چون مسأله Copy Right رعایت نمی‌شود. شما کدام شرکت نرم‌افزاری سودده در ایران می‌شناسید؟ چون نرم‌افزارش بیرون نیامده کپی شده. ما بسترهای کاری لازم را نداریم. از آن طرف هم مشکل فرهنگی در میان هست. من این را در مصاحبه‌ای با یک روزنامه هم گفتیم: مدیر ما حاضر است فقط برای آن چیزی که می‌بیند پول بدهد چون نظام‌های کنترلی که بالای سر او وجود دارد هم فقط چیزی را قبول می‌کنند که ملموس باشد. نرم‌افزار چیزی نیست که ملموس باشد و در نتیجه مدیر زیر سؤال می‌رود. او هم دیگر ریسک نمی‌کند. ممکن است میلیون‌ها تومان تجهیزات کامپیوتری بخرد ولی همان مدیر، دیگر حاضر نیست نرم‌افزاری روی این سیستم نصب کند که اداره‌اش را متحول کند هرچند که یک صدم قیمت سیستم سخت‌افزاری آن، قیمت داشته باشد. معلوم است که این نتیجه‌اش یک سیستم کارآمد نمی‌شود و مثلاً برنامه FaxPro اشغال در سطح یک بانک با چرخش پول میلیاردی، سود میلیارد در سال، دارد کل این سیستم را می‌گرداند. به همین سادگی می‌توانید تصور کنید اگر که هنوز که هنوز در عصر نرم‌افزارهای غول‌پیکر، در ایران برنامه‌ی FaxPro دارد یک بانک را می‌چرخاند، مدیریت‌های ما نمی‌توانند توانمند باشند و یا تصمیم‌های بهینه بگیرند. چنین مدیریتی چگونه می‌تواند با دنیای خارج رقابت مالی بکند؟ قرار است چه کار کند؟ تنها چیزی که می‌تواند باشد این است که یک سیستم پوسیده کهنه باشد که زنجیزوار جلو می‌رود. چرا؟ چون فرهنگ خراب شده است. از بحث‌های دانشجویی شروع کردیم، به کجا رسیدیم!

با توجه به این حرف‌ها می‌خواهم یک مسأله عملی را بررسی کنیم. چرا تا به حال مهندسان کامپیوتر نتوانسته‌اند توانهای تکنولوژیک زبان فارسی را گسترش دهند؟ مثل OCR یا NLP. در این زمینه ما به راحتی می‌توانستیم در مرزهای تکنولوژی قدم بزنیم چون کس دیگری کاری نکرده ولی ما هم کار خاصی نکردیم. زاویه دید من با شما متفاوت است. من اصلاً نمی‌گویم مهندس کامپیوتر ما نتوانسته. مهندس کامپیوتر ما بسیار موفق توانسته در این زمینه وارد بشود. بعضی از شرکت‌های ما خیلی از کارهای بزرگ در خارج انجام داده‌اند ولی به اسم یک شرکت خارجی تمام شده. حالا اگر یک بانک ایرانی بخواهد همان کار مشابه را انجام بدهد، مهندسان ایرانی را رد می‌کند. متأسفانه جامعه اداری ما بیش از حدی که همه ما فکر می‌کنیم دچار مشکل است. واپس‌گرایی که در این سال‌ها داشته‌ایم

آینده ما اصلاً روشن نیست. توی هیچ زمینه‌ای روشن نیست. هیچ پروژه‌های در هیچ سطح مملکت درست اجرا نمی‌شود.

بیش از حدی است که فکرش را می‌کنیم. اصل آن هم در سردمداران ما است که به جامعه منتقل شده. همین من و شمایی که چند سال بیشتر نیست که فارغ‌التحصیل شدیم، وقتی جایی مدیریت را قبول می‌کنیم، فقط شرکت‌ها و Package‌های خارجی را قبول داریم. حالا این‌ها از کجا نشأت گرفته؟ از این‌جا که قدرت فنی نیست که حرف اول را می‌زند، بلکه مسائل جانبی است که جامعه ما را کنترل می‌کند و همین مسائل جانبی است که جامعه علمی ما را به نابودی کشانده و می‌کشاند. آینده ما اصلاً روشن نیست. توی هیچ زمینه‌ای روشن نیست. هیچ پروژه‌ای در هیچ سطح مملکت درست اجرا نمی‌شود. میلیاردها تومان در سیستم بانکی هزینه می‌شود ولی کل کار به اندازه شش ماه ارزش ندارد. چرا؟ چون من مهندسی که در رأس مدیریت قرار گرفته‌ام، همه چیز را فراموش کرده‌ام. اصلاً برایم مهم نیست که چه بر سر مملکت‌م می‌آید. از این نظر جامعه از درون تهی شده است. مهندسان کامپیوتر، همچنان وحشتناک توانایی‌اش را دارند ولی جامعه ما توانای استفاده از مهندسان خود را ندارد. نمونه‌اش همین پروژه‌ای است که شما مثال زدید: ORC فارسی. این پروژه تا به حال چند دفعه تعریف شده است. اما ببینید این پروژه را چه کسی باید تعریف کند؟ یا مؤسسات دولتی که از بودجه دولت خرج کنند یا شرکت‌های خصوصی. مؤسسات دولتی مثل سازمان پژوهش‌ها، چندین دفعه پروژه را تعریف کرده‌اند ولی هیچی در نیامده است. چون عملیات تحقیقاتی ما نظام ندارد. حتی توی این دانشکده، سه تا پروژه موازی دارد انجام می‌شود چه رسد به سه تا ارگان، سه تا وزارتخانه یا...

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

فشرده

در حل مسایل داده‌پردازی، می‌توانند گردش بهینه‌ی امور را ممکن سازند و از هدر رفتن منابع و امکانات ناشی از روش‌های غیر علمی جلوگیری بعمل آورند.

□ دانشکده کامپیوتر با انتقال از ساختمان قدیمی به ساختمان جدید (محل ساختمان قدیمی برق) و افزایش فضای آموزشی-تحقیقاتی در حدود ۲۵۰۰ متر مربع و ایجاد آزمایشگاه‌های تحقیقاتی وسیع در نظر دارد فعالیت‌های آموزشی و تحقیقاتی خود را در راستای نیازهای جامعه برنامه‌ریزی و اجرا نماید. هدف‌های آموزشی با توجه به اهمیت برنامه‌ریزی در کشور و تدوین برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تدوین شده‌اند و دانشکده مهندسی کامپیوتر نیز همگام با خط مشی توسعه کشور و بر اساس نیازهای جامعه اقدام به تدوین برنامه پنج ساله خود نموده که خطوط کلی آن به شرح ذیل است:

افزایش ظرفیت سه گرایش مقطع کارشناسی ارشد؛ بالا بردن کیفیت علمی و عملی دانشکده از طریق جذب اعضای هیأت علمی جدید؛ تشویق و تعریف پروژه‌های تحقیقاتی مستقل در جهت رفع نیازمندی‌های فنی کشور؛ پیشبرد انتشار اطلاعات علمی، ترجمه و تألیف کتب و ارائه دوره‌های تخصصی-کاربردی کوتاه‌مدت کامپیوتر در راستای رفع نیازهای صنایع و سازمان‌های مختلف.

□ هدفهای تحقیقاتی: فعالیت‌های تحقیقاتی این دانشکده در قالب پروژه‌های مستقل اعضای هیأت علمی، پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد و دکتری و قرارداد با مراکز صنعتی انجام می‌پذیرد. این فعالیت‌ها در جهت رفع نیازهای عملی تحقیقاتی کشور و پیشبرد مرزهای دانش و بالا بردن کیفیت تحصیلی-عملی، برنامه‌ریزی شده است. در این راستا تحقیقات در زمینه‌های انتقال اطلاعات، سیستم‌های نرم‌افزاری، پردازش موازی، هوش مصنوعی، بینایی کامپیوتری، پردازش گفتار، امنیت اطلاعات، شناسایی آماری و نوری الگو، الگوریتم‌های یادگیری، روبانیک از اهمیت بیشتری برخوردار بوده است.

□ دانشکده‌ی مهندسی کامپیوتر از جوان‌ترین دانشکده‌های دانشگاه صنعتی امیرکبیر است که در سال ۱۳۶۷ با جدا شدن از دانشکده مهندسی برق فعالیت خود را در عرصه‌های آموزشی-علمی-تحقیقاتی و ارتباط با صنعت به صورت مستقل آغاز نمود و با گذشت بیش از یک دهه از زمان تأسیس، رشد چشمگیری داشته بنحوی که توانسته است در دوره کارشناسی "مهندسی سخت‌افزار" و "مهندسی نرم‌افزار" و سه دوره کارشناسی ارشد "معماری در سیستم‌های کامپیوتری"، "هوش مصنوعی" و "مهندسی نرم‌افزار" را ایجاد نماید و به عنوان اولین دانشکده در سطح کشور مقطع دکترای مهندسی کامپیوتر را در سال ۱۳۷۴ راه‌اندازی کند.

□ دانشکده سالانه بین ۴۰ تا ۶۰ دانشجوی در مقطع کارشناسی و به طور متوسط ۴۰ دانشجوی کارشناسی ارشد برای گرایش‌های مختلف می‌پذیرد. در حال حاضر دانشکده دارای حدود ۳۵۰ نفر دانشجوی کارشناسی، بیش از ۱۲۰ نفر دانشجوی کارشناسی ارشد و ۲۲ نفر دانشجوی دکترا می‌باشد.

□ قابلیت‌های دانش‌آموختگان رشته مهندسی کامپیوتر از نظر حرفه‌ای و علمی دارای سه بعد اساسی بوده و هدف از تربیت مهندسی کامپیوتر و توسعه آموزش عالی در این رشته آن است که ابعاد مذکور تقویت گردد. اهمیت این ابعاد به شرح زیر است:

(۱) بعد مهندسی: مهندسی کامپیوتر از طریق شرکت در کلاس‌ها، به‌ارزش‌های طراحی، ساخت و راه‌اندازی، ارزیابی روش‌های بهره‌برداری و عیب‌یابی آشنا می‌شوند و از طریق انجام پروژه‌های تحقیقاتی، با مسایل و معضلات این رشته آشنا می‌گردند.

(۲) بعد علمی و تحقیقاتی: مهندسی کامپیوتر با ادامه تحصیل در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا با نحوه‌ی تحقیق و تدریس آشنا می‌شوند و با انجام پروژه‌های تحقیقاتی و ارزیابی روش‌های نوین و ابتکاری در حل مسائل و معضلات این رشته، جایگاه این رشته را تقویت می‌کنند.

(۳) بعد اقتصادی: مهندسی کامپیوتر با بکارگیری روش‌های علمی

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

ساکنان این دانشکده

- تعداد کل دانشجویان کارشناسی: ۳۲۷ نفر می‌باشد که با توجه به انتخاب گرایش پس از گذراندن ۶۵ واحد عمومی حدود ۱۶۰ نفر بدون گرایش، ۸۰ نفر سخت‌افزار و ۸۰ نفر نرم‌افزار می‌باشند.
- تعداد کل دانشجویان کارشناسی ارشد: ۱۲۳ نفر می‌باشد. ۳۵ نفر در گرایش هوش مصنوعی، ۴۱ نفر در گرایش معماری کامپیوتر و ۴۳ نفر در گرایش مهندسی نرم‌افزار به تحصیل مشغول می‌باشند.
- تعداد کل دانشجویان مقطع دکتری مشتمل بر ۲۲ نفر می‌باشد که ۱۳ نفر در گرایش هوش مصنوعی و ۳ نفر در گرایش مهندسی نرم‌افزار به تحصیل اشتغال دارند.
- تعداد کارکنان دانشکده کامپیوتر در حال حاضر ۱۷ نفر می‌باشد.
- لیست اعضای هیأت علمی در ادامه آمده است.

تخصصی

اعضای هیأت علمی گروه

دانشیار	نرم‌افزار - هوش ماشین و روباتیک	۱- دکتر صفابخش
استادیار	معماری کامپیوتر - هوش ماشین و روباتیک	۲- دکتر محمد مهدی همایون پور
استادیار	هوش ماشین و روباتیک	۳- دکتر محمد رحمتی
دانشیار	نرم‌افزار و هوش ماشین و روباتیک	۴- دکتر محمدرضا میبیدی
استادیار	هوش ماشین و روباتیک	۵- دکتر احمد عبدا...زاده
استادیار	معماری کامپیوتر	۶- دکتر بابک صادقیان
استادیار	نرم‌افزار و هوش ماشین و روباتیک	۷- دکتر محمدرضا رزازی
استادیار	معماری کامپیوتر	۸- دکتر حسین پدرام
استادیار	معماری کامپیوتر و شبکه‌های عصبی	۹- دکتر محمد کاظم اکبری
استادیار	معماری کامپیوتر	۱۰- دکتر مرتضی صاحب‌الزمان
مریی	معماری کامپیوتر	۱۱- دکتر مهدی شیری
استادیار	معماری کامپیوتر	۱۲- دکتر سیاوش خرسندی
استادیار	معماری کامپیوتر	۱۳- دکتر امید فاضلی
مریی	معماری کامپیوتر	۱۴- مهندس سید مهدی حسینی نژاد
استادیار	معماری کامپیوتر	۱۵- دکتر سعادت پورمظفری
استادیار	هوش ماشین و روباتیک	۱۶- دکتر محمدرضا مهلتش بروجردی
مریی	نرم‌افزار	۱۷- مهندس بهمن پوروطن

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

به روایت مدیریت دانشکده

شما هم بعداً روایت خود را پیدا می‌کنید!

۴) مرکز کامپیوتر و اینترنت کارشناسی

شبکه‌ای از کامپیوترهای سازگار با IBM تحت سیستم عامل Windows Nt و Novel و تعدادی چاپگر، امکانات سخت‌افزاری این مجموعه را تشکیل می‌دهند. به همراه این امکانات و از طریق بخش نرم‌افزارهای عمومی و تخصصی موجود، این آزمایشگاه قادر خواهد بود برای ارائه دروس مقاطع کارشناسی خدمات لازم را فراهم آورد. این بخش برای انجام بعضی پروژه‌های دانشجویی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این بخش امکانات لازم جهت دسترسی دانشجویان کارشناسی به سیستم اطلاع‌رسانی دانشگاه، و پست الکترونیکی و اینترنت فراهم می‌باشد.

۵) مرکز کامپیوتر و اینترنت تحصیلات تکمیلی

این مرکز با بهره‌گیری از یک شبکه ایستگاههای کاری SUN و کامپیوترهای شخصی، محیط مناسبی برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی فراهم آورده است. امکانات لازم برای انجام تکالیف و پروژه‌های درسی و نیز مرتبط با سیستم‌های اطلاع‌رسانی در این بخش مورد استفاده دانشجویان قرار می‌گیرد.

۶) مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات

به منظور رشد فعالیتهای تحصیلی مرتبط با رشد علوم و مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات مجموعه‌ای از آزمایشگاههای تحقیقی تحت عنوان مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات راه‌اندازی و تأسیس گردیده است. دانشجویان دانشکده خصوصاً در مقاطع تحصیلات تکمیلی می‌توانند تحت نظر اساتید مسئول آزمایشگاههای این مرکز به انجام فعالیتهای تحقیقاتی مورد مطالعه خود بپردازند. آزمایشگاههای تحقیقاتی این مرکز عبارتند از:

۶-۱) آزمایشگاه سیستم‌های هوشمند تصویری:

این آزمایشگاه با هدف اجرای پروژه‌های تحقیقاتی در زمینه سیستم‌های دیجیتال هوشمند همه منظوره یا ویژه منظوره، با تأکید بر توانایی‌های تصویری-بصری ایجاد گردیده است. این آزمایشگاه مجهز به پیشرفته‌ترین امکانات تصویربرداری، علمی و تحقیقاتی در این زمینه است.

نمونه‌هایی از فعالیتهای تحقیقاتی جاری آزمایشگاه عبارتند از:

در راستای رشد و توسعه فعالیت‌های آموزش و تحقیقاتی پس از انتقال به ساختمان جدید مجموعاً ۱۸ آزمایشگاه و سایت کامپیوتری توسعه و راه‌اندازی شده است که از بین آنها ۱۲ آزمایشگاه متعلق به مرکز تحقیقات انفورماتیک و فناوری اطلاعات مورد استفاده پژوهش برای اساتید و دانشجویان تحصیلات تکمیلی و مابقی مورد استفاده دانشجویان کارشناسی و تحصیلات تکمیلی می‌باشد.

امکانات آموزشی و تحقیقاتی:

اعضای هیأت علمی این دانشکده فعالیتهای آموزشی و تحقیقاتی خود را در زمینه‌های مختلف مهندسی و علوم کامپیوتر توسعه داده‌اند. و در این راستا، تعدادی آزمایشگاه آموزشی و تحقیقاتی ایجاد و یا در حال تأسیس هستند. اسامی این آزمایشگاه‌ها به قرار زیر است:

۱) مجموعه آزمایشگاهی ۱

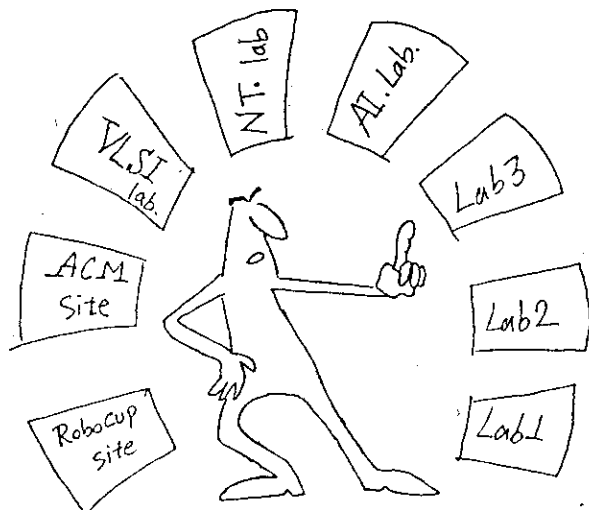
این مجموعه دارای تجهیزات مختلف تولید سیگنال، اندازه‌گیری الکترونیکی و عیب‌یابی می‌باشد و با استفاده از انواع قطعات الکترونیکی موجود، ارائه خدمت به بسیاری از آزمایشگاه دوره کارشناسی را امکان‌پذیر می‌کند. از جمله آزمایشگاههایی که در این مجموعه ارائه می‌شوند آزمایشگاههای مدارهای الکتریکی، مدارهای الکترونیک، الکترونیک دیجیتال، مدارهای منطقی، معماری کامپیوتر، ریز پردازنده و مدارهای واسط است.

۲) مجموعه آزمایشگاهی ۲

این مجموعه آزمایشگاهی مکمل مجموعه‌ای آزمایشگاهی ۱ می‌باشد راه‌اندازی خواهد شد.

۳) مجموعه آزمایشگاهی ۳

در این مجموعه با استفاده از امکانات کامپیوتری و سایر تجهیزات موجود، امکان انجام بعضی دیگر از آزمایشگاههای دوره کارشناسی شامل آزمایشگاه پایگاه داده، سیستم عامل، شبکه‌های کامپیوتری و مانند آن فراهم می‌آید. همچنین در این آزمایشگاه انجام پروژه‌های کارشناسی نرم‌افزار و تکالیف پروژه‌های درسی بعضی دروس کارشناسی امکان‌پذیر می‌باشد.

ما در ایران هستیم!

۵-۶ آزمایشگاه امنیت داده‌ها

نقش این آزمایشگاه کمک به ارتقا تحقیقات و نوآوری در زمینه کامپیوتر، اطلاعات و امنیت ارتباطات و کمک به تربیت مهندسين و محققين در زمینه های وابسته به امنیت اطلاعات می‌باشد در حالی که بیشترین دقت صرف طراحی و تجزیه protocol های با امنیت بالا با استفاده عمومی توسعه سخت‌افزار و نرم‌افزار جهت ارتباطات امن داده ها، پردازش و ارتباطات تصویری و طراحی و پیاده سازی سیستمهای امن کامپیوتری مانند Secure O.S می‌گردد. کلیه جنبه های رمزنگاری کامپیوتر و امنیت ارتباطات موضوعات مورد علاقه تحقیق در این آزمایشگاه می‌باشد.

۶-۶ آزمایشگاه پردازش های نرم:

این آزمایشگاه با هدف اجرای پروژههای تحقیقاتی در زمینه پردازش های نرم با تأکید بر شبکه های عصبی، اتوماتان‌های یادگیر و الگوریتمهای ژنتیکی برای حل مسایل مختلف ایجاد گردیده است. این آزمایشگاه بستر مناسبی را برای تحقیقاتی بنیادی کاربردی مربوط به پایان‌نامه‌های مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا فراهم می‌نماید.

۷-۶ آزمایشگاه شبکه های کامپیوتری سرعت بالا:

هدف این آزمایشگاه انجام تحقیقات در زمینه شبکه های کامپیوتری سرعت بالا به منظور انتقال انواع سرویسهای دیجیتال است. امکانات این آزمایشگاه که تدریجاً تجهیز خواهد شد شامل امکانات کامپیوتری ظرفیت بالا مانند کامپیوترهای نوع sparc و سرورهای NT و همچنین لوازم شبکه های محلی که عمدتاً شامل hub، پل سوئیچهای Ethernet و نیز سخت‌افزار routing و انواع نرم‌افزارهای مختلف مربوط به پروتکل‌های شبکه، شبیه‌سازی کامپیوتری و تولید ترافیک می‌باشد. عناوین تحقیقات در این آزمایشگاه شامل موضوعات مختلفی است از جمله آنالیز ترافیک اینترنت، مطالعه کارایی و طراحی شبکه، مدیریت شبکه و ساختمان توزیعی سرورها.

شناسایی متون چاپی و دست‌نویس فارسی، تشخیص صحت امضاء، شناسایی سه بعدی از اجسام پرنده، ردیاب ویدئویی بلادرنگ، تشخیص نواحی بافت‌دار متفاوت با استفاده از فراکتال ها، آنالیز تصاویر سفالومتری جهت تصحیح ناهنجاری های فکی صورتی و آنالیز تصویری اسناد چند زبانه، تشخیص و شناسایی چهره انسان در تصاویر

۲-۶ آزمایشگاه سیستم‌های هوشمند صوتی-گفتاری:

این آزمایشگاه با هدف انجام فعالیتهای تحقیقاتی در زمینه پردازش سیگنال های گفتاری تأسیس یافته است. نمونه هایی از موضوعات مورد علاقه در این خصوص، بازشناسی گفتار و گوینده، سنتز گفتار، کد کردن و فشرده سازی گفتار و به سازی گفتار از نویز و سایر اغتشاشات می‌باشد. علاوه بر این موارد، امکان تحقیق در زمینه های مربوط با سایر سیگنال ها چون سونار، رادار، موزیک و سیگنال های بیوالکتریک نیز فراهم می‌باشد. این آزمایشگاه مجهز به امکانات لازم جهت ضبط، پردازش و پخش سیگنال ها می‌باشد. نمونه هایی از فعالیتهای تحقیقاتی این آزمایشگاه عبارتند از: تصدیق و تعیین هویت توسط صدا، تبدیل متن به گفتار، بازشناسی گفتار و زبان گوینده، برقراری ارتباط گفتاری دو جانبه بین انسان و کامپیوتر از طریق تلفن و عیب یابی تجهیزات مکانیکی از راه آنالیز صدای آنها.

۳-۶ آزمایشگاه هوش مصنوعی:

این آزمایشگاه به منظور انجام تحقیقات در کلیه زمینه‌های هوش مصنوعی، به ویژه پردازش زبان فارسی، سیستم های خبره در نظر گرفته شده است. پروژه های متعدد انجام شده در این زمینه‌ها فضای بسیار مساعدی را برای انجام فعالیتهای تحقیقاتی در این آزمایشگاه فراهم خواهد آورد.

۴-۶ آزمایشگاه شناسایی الگو و پردازش تصاویر:

این آزمایشگاه به منظور پشتیبانی از فعالیتهای تحقیقاتی در قالب طرح های پژوهشی و پروژه‌های دانشجویی در مقطع تحصیلات تکمیلی می‌باشد. نتایج این تحقیقات کاربردی صنعتی و غیر صنعتی زیادی دارند. تعدادی از تحقیقات انجام یافته و در حال انجام در این زمینه عبارتند از: شناسایی حروف فارسی، طبقه بندی رسوبات کلسیم در تصاویر ماموگرام، آنالیز مدارک متنی و گرافیکی شامل شناسایی علائم و خطوط و علائم در مدارهای منطقی، بازسازی تصاویر سه بعدی از دو بعدی، ایجاد نقشه عمیق با استفاده از تصاویر استریو و تشخیص و آنالیز حرکت.

۶-۸) آزمایشگاه مهندسی نرم افزار:

این آزمایشگاه ابزاری لازم جهت تحقیقات در زمینه مهندسی نرم افزار در اختیار قرار میدهد. در صنعت نرم افزار مسائل مختلفی از جمله هزینه و زمان بیش از آنچه پیش بینی شده است و محصولات نادرست می باشد. در کمک به حل این مشکلات تحقیقاتی در جهت تشخیص و تغییر روشها و ابزاری که در جهان به کار می رود و مناسب شرایط ایران است ضروری می نماید. این تحقیقات دوره زندگی نرم افزار از تشخیص نیازها تا تست و نگهداری را در بر گرفته و آزمایشگاه می تواند تحقیقات مناسبی را برای آن فراهم سازد.

۶-۹) آزمایشگاه روشهای نوین در معماری کامپیوتر:

آزمایشگاهی برای به کارگیری روشهای نوین در طراحی و پیاده سازی موارد مختلف معماری کامپیوتر می باشد، در این آزمایشگاه به روشهای طراحی و سنتز و ابزارهای لازم توجه می شود. از جمله روشهای نوین مورد توجه، روش طراحی آسنکرون است که به دلیل وجود پتانسیل ارائه کارایی بالا، کار فراوانی بر روی آن انجام می گیرد. در حال حاضر عمده فعالیت آزمایشگاه بر روی روشهای طراحی آسنکرون متمرکز است.

۶-۱۰) آزمایشگاههای طراحی مدارات VLSI:

هدف از این آزمایشگاه آشنا نمودن دانشجویان با ابزارهای طراحی سیستم های سخت افزاری کامپیوتر می باشد. این ابزار طرح را در کلیه مراحل طراحی، مانند توصیف طراحی، اتوماتیک و تست آنها راهنمایی می نمایند. در این آزمایشگاه دانشجویان با VHDL / Verilog، ابزار طراحی اتوماتیک، ابزار طراحی Layout، شبیه سازی مدارات توسط Spice تحت سیستم عامل Windows

و Unix آشنا می شوند.

۷) سایت مسابقات برنامه نویسی ACM:

در این سایت تجهیزات لازم جهت انجام تمرینات برنامه نویسی و نیز ارائه مطالب تئوری مرتبط با مسابقات برنامه نویسی ACM در اختیار قرار می گیرد.

۸) سایت روبوکاپ:

تجهیزات موجود در این سایت امکان فعالیت دانشجویان در شاخه شبیه سازی روبوکاپ را فراهم می آورد.

۹) امکانات کامپیوتری:

دانشکده مهندسی کامپیوتر دارای کامپیوترهای کم نظیری در سطح کشور است. در حال حاضر، تجهیزات کامپیوتری دانشکده شامل سیستم های زیر است:

- ۱) یک پیکره اصلی که امکان شبکه کردن تجهیزات کامپیوتری را از طریق ۲۵۰ نقطه در کل دانشکده با استفاده از ملزومات مربوطه شامل روتر، سوئیچ، هاب و چندین سرور فراهم می آورد.
- ۲) چندین شبکه ریز کامپیوترهای سازگار با IBM و سیستم های مستقل دیگر تحت سیستم عامل Novel و Unix Windows NT شامل تعداد تقریبی ۱۳۰ دستگاه کامپیوتر و ۱۰ دستگاه چاپگر جهت استفاده اساتید و دانشجویان.
- ۳) ایستگاههای کاری اسپارک ۴ و اسپارک ۲۰ سان.
- ۴) دستگاههای چاپگر لیزری و چاپگر سریع و پر قدرت ماتریسی.

لازم به یادآوری است که امکانات نرم افزاری موجود برای سیستم های فوق شامل صدها بسته نرم افزاری و اطلاعاتی است که از ارزش فوق العاده ای برخوردار هستند.

پاشا سیستم
Pasha System

فروش فوق العاده دانشجویی
فروش جدیدترین CD های کامپیوتر و قطعات و لوازم شبکه
و چاپگر

بهرن ولیعصر نشین چهارراه انقلاب شماره ۴۱۵

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

دموکراسی آموزشی

اشاره:

اول بیایم سوال خوب را به صورتی تعریف کنیم که بتواند یک سری از ضعف‌های سیستم دانشگاه را به صورت نظری حل و برطرف کند. عمده‌ی ضعف دانشگاه این است که یادگیری و آموزش یک عمل active تلقی نمی‌شود. یعنی دانشگاه هم همان شیوه‌ی دبیرستان را دنبال می‌کند؛ اکتفا کردن به یادگیری یک جزوه و پس دادن آن. در حالیکه روح دانشجو بودن در انتخاب و دنبال کردن موضوع‌های علمی است، در پیدا کردن منابع و کارگروهی. اما انتظاری هم نیست چرا که ما در یک جامعه‌ی اشتدادارده‌ای زندگی می‌کنیم که از آزادی الگوری مناسب ندارد. به دنبال این نقصان است که پرسیدیم: "فکر می‌کنید در دانشگاه‌ها تا چه اندازه دموکراسی آموزشی وجود دارد؟" تا بلکه الگویی از دموکراسی آموزشی بیابیم.

(ع-۱-۷۷):

□ فکر می‌کنید در دانشگاه‌ها تا چه اندازه دموکراسی آموزشی وجود دارد؟

ترم‌های اول که دانشجویها هیچی نمی‌دونن، هرچی می‌ذارن جلوشون همون رو باید بخونن. ترم‌ها آخر هم که براشون مهم نیست چی بخونن پس باز هم چی بذارن جلوشون می‌خونن. نتیجه این‌که دموکراسی در آموزش معنایی نداره.

(ع-س-۷۹):

□ فکر می‌کنید در دانشگاه‌ها تا چه اندازه دموکراسی آموزشی وجود دارد؟

در سیستم خود دانشگاه امکاناتی برای کار بیشتر دانشجو وجود ندارد (یعنی برای دروس پایه) اما در مورد دروس دانشکده وضع فرق می‌کند. برخی از اساتید به خوبی کار می‌کنند و یک رابطه‌ی متقابل آموزشی وجود دارد. آن‌ها با دادن پروژه‌هایی مانند جستجو در مورد یک موضوع خاص و یا حل مسائل جالب کمک مهمی به شرکت دانشجو در درس می‌کنند اما در مقابل اساتیدی هستند که با دادن یک سری پروژه‌ی روتین و بدون هیچ ابتکاری (این قضیه حتی درباره‌ی بهترین‌ها هم صحت دارد) انجام تمرین‌های درس را امری کسالت‌آور می‌کنند. به نظر من اگر در هر دانشکده دروس پایه را هم خودش ارائه دهد بهتر است زیرا باعث می‌شود دانشجویان میل بیشتری به درس، آن هم در ترم‌های اول نشان دهند. البته سیستم کنونی باعث آشنایی

دانشجویان با هم شده است اما عیوب آن را هم باید در نظر گرفت که بسیار بیشتر از این فایده است.

□ برای دانشجویان ورودی جدید چه پیشنهادی دارید تا جو آموزش را بهتر کنند؟

با تجربه بچه‌هایی که کارهای جانبی کرده‌اند مانند RoboCup , ACM آشنا شوند و با آنها رابطه داشته باشند.

□ فکر می‌کنید فعالیت آنها در کلاس چگونه باید باشد؟

برخی اساتید کار خود را می‌کنند برخی دیگر به فعالیت دانشجویان علاقه نشان می‌دهند و با آنها می‌توان رابطه‌ی نزدیک‌تری برقرار کرد.

(آ-م-۷۶)

□ فکر می‌کنید در دانشگاه تا چه حد دموکراسی آموزشی وجود دارد؟

- در دروس سرویس جو جدیدی وجود دارد و کاملاً با آن چه داشتیم و تجربه کرده‌ایم متفاوت است ولی دانشکده مانند همان دبیرستان است. هرچه استاد مجرب‌تر می‌شود، مشارکت دانشجویان هم کم‌تر می‌گردد و مسلماً کار جانبی از بین می‌رود. در دبیرستان کتاب مهم است و در دانشگاه جزوه‌ی استاد؛ تنها فرق همین است. به طور مثال درس مهمی مانند شبکه که به علت گستردگی درس، استاد باید فقط کار راهنمایی را به عهده گیرد، استاد ترم پیش آمد و از بین انبوه جزئیات شبکه، در حد یک ترم جزوه گفت. این باعث سطحی شدن

بخش صنعتی. دانشگاه باید یک کار دو طرفه باشد ولی الان مانند همان دبیرستان است و استاد درس خود را می‌دهد و همان را هم پس می‌خواهد.

□ برای دانشجویان ورودی جدید چه پیشنهادی دارید تا جو آموزش را بهتر کنند؟

نباید به این سیستم توجه کند و اگر قرار باشد به بهانه سیستم کار نکند خوب همه چیز متوقف می‌شود. به هر حال منابع هم وجود دارد کتابخانه و... و خوب البته بهانه‌های فراوانی برای درس نخواندن وجود دارد ولی باید تلاش کرد؛ تلاش و فقط تلاش.

(ورودی ۷۸)

□ فکر می‌کنید در دانشگاه تا چه حد دموکراسی آموزشی وجود دارد؟

تفاوتی با دبیرستان ندارد حتی باید بگویم بدتر هم شده است؛ اما در دروس دانشکده این طور نیست تقریباً وضع متعادل می‌شود. در دبیرستانی چون کلاس‌ها خلوت است کار بهتری در کلاس انجام می‌گیرد. به نظر من ما در سیستم خود از سیستم آمریکا و اروپا الگو گرفته‌ایم اما خوب تقلید نکرده‌ایم. ما فقط کلاس‌ها را شلوغ کرده‌ایم و... یا مثلاً استاد راهنما داریم که باید از همه مسایل درسی دانشجویان با خبر باشد در صورتی که ما در هر ترم استاد راهنمای خود را حدوداً چند دقیقاً می‌بینیم.

□ برای دانشجویان ورودی جدید چه پیشنهادی دارید تا جو آموزش را بهتر کنند؟

به نظر من در این سیستم نمی‌توان خوب درس خواند برعکس گذشته‌ها دیگر درس خواندن در شریف و پلی تکنیک مهندسان با سواد و خوب بیرون نمی‌دهد؛ بلکه خروجی آن یک سری کاردان کامپیوتر است. البته این به جامعه بستگی دارد که دانشگاه را تنها راه ادامه زندگی می‌داند و راه دیگری نمی‌بیند.

دروس شده است؛ ولی در مقابل پایگاه داده که آن هم درس پر حجمی است، مقدار زیادی را به عهده دانشجویان گذاشت و نتیجه خوبی هم داشت.

ترم اول معمولاً تلاش بیشتر است ولی در ترم‌های بالاتر معمولاً دانشجویان نمی‌توانند جو مناسب درسی را پیدا کنند و این باعث می‌شود که به علت میل به کار جمعی به کارهای متفرقه روی می‌آورد. به طوری که یا جذب کار می‌شود یا جذب گروه‌های فوق برنامه. ولی در ترم سوم و چهارم زیاد می‌درد و میل به درس خواندن دارد ولی متأسفانه دیگر مشکل شده است. به طور مثال در سال ورودی ما، دانشکده مهندسی پزشکی چون یک سری دروس سرویس را خودش ارائه می‌کرد باعث آشنایی

بیشتر بچه‌ها با هم شد که این به جو علمی دانشکده کمک کرد. باید در نظر داشت که جمع شدن بچه‌های ورودی جدید در همان ابتدای ترم به ارتباط علمی کمک فراوانی می‌کند که البته اگر دروس سرویس با هم ارائه شود مسلماً تأثیر مثبتی دارد که خود باعث می‌شود که این گروه‌های به وجود آمده یک مسیر مشخص پیدا کنند. البته از شورای صنفی توقع فراوانی می‌رود تا در تدارک یک سری کلاس و اردوی مشترک باشد. به طور مثال ۱۷۹ی‌ها در همان ابتدا جو درس خواندن در آن‌ها به وجود آمد و باعث شد که فعالیت بهتری داشته باشند.

□ برای دانشجویان ورودی جدید چه پیشنهادی دارید تا جو آموزش را بهتر کنند؟

باید انتخاب کنند. باید در ترم اول درس بخوانند و فکر می‌کنم که هرچه بیشتر به دنبال اینترنت باشند بهتر است، حتی شده بازی کنند و با یک سری سایت طراحی کنند خوب است. سعی نکنند که همان ترم اول همه کارها را انجام دهند، باید بگذارند تا ذره ذره پیش روند و اگر زبان خود را تقویت کنند هم خوب است و در ترم ۳ و ۴ سرعت یادگیری را بالا می‌برد.

(ع - الف - ۷۸)

□ فکر می‌کنید در دانشگاه تا چه حد دموکراسی آموزشی وجود دارد؟

سیستم آموزشی ما نسبت به کل سیستمی که در ایران وجود دارد، بسیار خوب است. ولی ما مانند همه جا مشکلات تحقیقاتی داریم و فقط شریف است که در مورد تحقیقات خوب عمل می‌کند ولی اگر ما هم این بودجه را داشته باشیم شاید موفق بشویم. در آن صورت ما هم مثلاً می‌توانستیم یک سیستم عامل قوی برای خودمان درست کنیم در حالی که ما حتی یک تیم خوب RoboCup هم نداریم. الان به بچه‌های لیسانس اهمیت نمی‌دهند، بچه‌های فوق هم سرشان شلوغ است و مشکلاتی از قبیل بودجه که به وزارت خانه‌ای که رکن اصلی اصلی است مربوط می‌شود. اگر به اساتید اهمیت بیشتری داده شود، محیط هم نسبت به دبیرستان تغییرات فراوانی خواهد کرد و بیشتر در

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

در دهه‌ای که گذشت

۱۵- راه اندازی مرکز آموزشهای آزاد رشته علوم و مهندسی کامپیوتر جهت ارائه دوره‌های آموزشی کامپیوتر در سطوح مختلف به پرسنل سازمانها و مؤسسات خصوصی و دولتی.

۱۶- برگزاری چندین دوره آموزشی کوتاه مدت مهندسی کامپیوتر جهت کارشناسان وزارتخانه‌ها و نهادهای صنعتی که حدود ۱۳۰ نفر از کارشناسان را به لحاظ آموزش تحت پوشش قرار داده است.

۱۷- تعریف بیش از ۳۰ دوره کوتاه مدت در زمینه کارهای مختلف مهندسی کامپیوتر جهت ارائه در سطوح کارشناسی به بالا برای پرسنل مؤسسات خصوصی و دولتی که از طریق دفتر آموزشهای آزاد دانشگاه دوره‌های مذکور به مؤسسات مختلف معرفی گردیده است.

۱۸- برگزاری مسابقات acm و برگزاری دوره‌های آموزشی acm برای دانشجویان دانشگاه.

۱۹- شرکت موفقیت‌آمیز در مسابقات جهانی برنامه نویسی acm در اورلاندو امریکا.

۲۰- پذیرش تیم دانشکده جزو تیم‌های پذیرفته شده از بین تیم‌های از سراسر دنیا جهت شرکت در مسابقات لیگ شبیه سازی فوتبال روپانها در سالهای ۱۳۷۸، ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰.

۲۱- برگزاری با شکوه نخستین دوره مسابقات ملی فوتبال روپانها (لیگ شبیه سازی) با شرکت ۱۲ تیم از دانشگاهها و سایر مؤسسات آموزشی کشور در حضور ۴۰۰ نفر تماشاچی.

۲۲- برگزاری با شکوه سومین همایش دانشجویی علوم و مهندسی کامپیوتر در سال ۱۳۷۹ که توسط دانشجویان پر تلاش و توانمند و حمایت و پشتیبانی ریاست، کارکنان و اساتید دانشکده با بیش از ۲۰۰۰ نفر شرکت کننده.

۲۳- فعالیت در زمینه ساخت روباتهای توپ جمع کن.

۲۴- احراز رتبه دوم تیم مشکل از دانشجویان این دانشکده و بعضی دیگر دانشکده‌ها در مسابقات روباتیک دانشگاه تهران.

۲۵- تهیه و تدوین ارسال مدارک لازم جهت تصویب مرکز تحقیقات و پژوهشکده انفورماتیک و فناوری اطلاعات

۲۶- تهیه و تدوین ارسال مدارک لازم جهت راه اندازی قطب فناوری اطلاعات (IT)

۲۷- تهیه و تدوین و ارسال مدارک لازم جهت راه اندازی هوش محاسباتی (CI)

۲۸- همکاری دانشکده با فعالیتهای جامعه فارغ‌التحصیلان دانشگاه و جذب اعضاء جدید، به گونه‌ای که این دانشکده بالاترین نسبت اعضاء

□ دستاوردها و فعالیت‌های شاخص دانشکده در طول دهه اخیر در زمینه‌های مختلف آموزشی، دانشجویی، اداری و پشتیبانی، پژوهش و ارتباط با صنعت به قرار زیر می‌باشد:

۱- راه اندازی و ارائه مقطع دکترای مهندسی کامپیوتر برای اولین بار در سطح کشور در سال ۱۳۷۴.

۲- برگزاری دومین کنفرانس کامپیوتر در سال ۱۳۷۵.

۳- برگزاری اولین همایش دانشجویی علوم و مهندسی کامپیوتر در فروردین ۱۳۷۶.

۴- طراحی و اجراء شبکه کامپیوتری جامع دانشگاه با قابلیت‌های انعطاف و ارتقاء پذیری

۵- راه اندازی یک دوره معادل کارشناسی ارشد نرم‌افزار در سال ۱۳۷۳.

۶- راه اندازی دوره دانشجویی در سال ۱۳۷۶ و اتمام دوره در سال ۱۳۷۹.

۷- جلب همکاری و مساعدت مالی اشخاص و سازمانها در انجام عملیات عمرانی و تأمین ملزومات و تجهیزات مورد نیاز دانشکده جهت شروع انتقال به ساختمان جدید با توجه به مشکل کمبود بودجه.

۸- جلب همکاری و مساعدت شرکتهای صنعتی جهت تجهیز آزمایشگاههای موجود و راه‌اندازی آزمایشگاههای جدید.

۹- تأسیس و راه‌اندازی مرکز تحقیقات انفورماتیک و فناوری اطلاعات متشکل از ۱۳ آزمایشگاه تحقیقاتی.

۱۰- افزایش ظرفیت پذیرش دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی.

۱۱- تأسیس و راه‌اندازی چندین آزمایشگاه جدید دوره کارشناسی که در کنار آزمایشگاههای موجود ۳ مجموعه آزمایشگاهی را برای دانشجویان گرایشهای مختلف رشته علوم و مهندسی کامپیوتر فراهم می‌آورد.

۱۲- طراحی و پیاده سازی و نصب تجهیزات شبکه کامپیوتری دانشکده که امکان اتصال به شبکه داخلی دانشکده و شبکه دانشگاه اینترنت را از ۲۵۰ نقطه در دانشکده فراهم می‌آورد.

۱۳- طراحی و پیاده سازی شبکه برق آزمایشگاه از طریق نصب تراکنینگ فلزی و تابلوهای برق.

۱۴- طراحی و پیاده سازی شبکه تلفن دانشکده که امکان برقراری ارتباط به مرکز تلفن دانشگاه را از کلیه اتاقهای دانشکده از حدود ۱۱۰ نقطه فراهم می‌آورد.

به فارغ التحصیلان را در بین دانشکده‌های دانشگاه دارا می‌باشد.

۲۹- تعریف و انجام بیش از ۲۰ پروژه مستقل و طرح ملی و سایر پروژه‌های صنعتی توسط اعضای هیأت علمی دانشکده.

۳۰- انجام پروژه‌های تحقیقاتی در زمینه داده‌پردازی برای صنایع.

۳۱- ارائه تعداد قابل توجهی مقالات و ترجمه و تألیف کتب توسط اعضای هیأت علمی دانشکده.

۳۲- تهیه و تدوین جزوات درسی و بازننگری سیلابس‌های دروس مقاطع مختلف.

۳۳- همکاری و مشارکت دانشجویان به ویژه شورای صنفی دانشجویی در بررسی مسائل و مشکلات علمی و رشد فضای علمی دانشکده فعالیت دانشجویان در انتشار مطالب علمی در قالب نشریه داخلی دانشکده‌ای با نام پویش و همکاری جدی دانشجویان شورای صنفی در برگزاری همایشها و مسابقات و ارائه دوره‌های آموزشی کامپیوتر برای دانشجویان.

۳۴- برگزاری چندین نشست با دانشجویان که در هر نشست ضمن بررسی مسائل در تبادل نظر با دانشجویان ممتاز تقدیر بعمل آمده است.

□ مهمترین فعالیت‌های دانشجویی دهه اخیر:

۱- برگزاری اولین همایش دانشجویی علوم و مهندسی کامپیوتر در

فرودین سال ۱۳۷۶

۲- برگزاری دوره‌های آموزشی acm برای دانشجویان دانشگاه و برگزاری مسابقات acm

۳- پذیرش تیم دانشکده جزء تیمهای پذیرفته شده از بین تیمهایی از سراسر دنیا جهت شرکت در مسابقات لیگ شیبه‌سازی فوتبال روبات‌ها در سالهای (۷۸ و ۷۹ و ۸۰)

۴- برگزاری باشکوه نخستین دوره مسابقات ملی فوتبال روبات‌ها (لیگ شیبه‌سازی) با شرکت ۱۲ تیم از دانشگاه‌ها و سایر مؤسسات آموزشی کشور در حضور ۴۰۰ نفر تماشاچی

۵- برگزاری باشکوه سومین همایش دانشجویی علوم و مهندسی کامپیوتر در سال ۱۳۷۹ که توسط دانشجویان پرتلاش و توانمند و حمایت و پشتیبانی ریاست، کارکنان و اساتید دانشکده با بیش از ۲۰۰۰ نفر شرکت کننده.

۶- همکاری و فعالیت در زمینه ساخت روبات‌های توپ جمع کن.

۷- احراز رتبه دوم تیم متشکل از دانشجویان این دانشکده و بعضی دیگر از دانشکده‌ها در مسابقات روباتیک دانشگاه تهران. ۸- مطالب علمی و فرهنگی در قالب نشریه داخلی دانشکده‌ای با نام پویش

۹- همکاری جدی دانشجویان شورای صنفی در برگزاری مسابقات ارائه دوره‌های آموزشی کامپیوتر برای دانشجویان

۱۰- پروژه وسیع Virtual University (دانشگاه مجازی)

دانشکده و رشته‌ی کامپیوتر

سایت، از دیروز تا امروز

حامد پیشوایزدی

فرمان سیستم عامل سایه سیاهش را روی خطوط برنامه‌ای که با هزار خون جگر آنها را نوشته‌ای می‌اندازد. فایل‌های swap لعنتی!!! به این نتیجه می‌رسی که آنقدر فضای زیادی در درایو J وجود دارد (حدود ۲ مگا بایت) که برنامه هوس کرده فایل swap بسازد؟!؟!؟!!

دوباره این اصل اساسی را به یادت می‌آورد که در سایت دانشکده کامپیوتر باید با هر یک خط از برنامه که می‌نویسی یک بار هم J بزنی یا یکی از دوستان بیکارت را اجیر کنی تا این کار را برایت انجام دهد... در حالیکه خیلی دمت و پکر هستی، با بی حالی روبرویت را نگاه می‌کنی و عده‌ای را می‌بینی که پشت کامپیوترهای مربوط به اینترنت نشسته‌اند... از نگاه‌هایشان که خیلی خواب آلوده به صفحه مانیتور خیره شده و متوجه می‌شوی که نرم‌افزار جستجوگر آنها خیلی کند و مس‌مس‌کنان در حال load کردن صفحات web است... ۵ دقیقه دیگر کلاس تو شروع می‌شود، بساطت را جمع می‌کنی و می‌روی ...

البته فقط دیدن عیبها و نقصها کار درستی نیست ... روز یکشنبه ... برق بسیاری از نقاط تهران بدلیل نامشخص قطع است ... محیط دانشکده نیز تاریک و خاموش است ... در کمال تعجب می‌بینی که کامپیوترهای دیزلی! سایت مشغول ارائه خدمات به دانشجویان هستند...

کمی هم جدی:

آنچنان خواندیم تصویرگر فضا و شرایطی بود که بر سایت دانشکده کامپیوتر پیش از رسیدن کامپیوترهای جدید، حاکم بود. مسئله سایت دانشکده، مسئله‌ای بود که هم دانشجویان و هم مسئولین دانشگاه نابسامان بودن آنها پذیرفته بودند ولی بدلیل انتقال دانشکده کامپیوتر از مکان قبلی به مکان جدید (که محیط مناسبتری است) و صرف هزینه زیاد از طرف دانشکده و زحمات زیادی که کادر دانشکده در تحول آن متحمل شدند، بی‌انصافی بود اگر دانشجویان دانشکده صبر پیشه نمی‌کردند و با مشکلات آن کنار نمی‌آمدند. به هر حال با رسیدن کامپیوترهای نو، ۱۸۰های خوش شانس، رنگ آن کامپیوترهای باستانی که بزودی فقط در موزه‌ها می‌توان سراغ آنها را گرفت، نخواهند دید ...

طبقه سوم، انتهای راهرو، سمت چپ اتاق مطالعه خواهان. وقتی وارد می‌شوی جمعیت کثیری را می‌بینی که برای کار کردن روی پروژه آخر ترم سایت را اشغال کرده‌اند، عده‌ای نیز سمت راست سایت مثل عنکبوتی که در کمین شکارش باشد، مترصدند تا شاید کسی دست از سر یکی از کامپیوترها بردارد و آنها نیز دستی به کلیدهای کی‌بورد بزنند. ولی قبل از هر کار باید فایل‌هایت را روی درایو J ذخیره کنی. پس زنبیلت را کنار کامپیوتر منتها الیه سمت راست در ردیف اول، که تنها کامپیوتر مجهز به FDD است می‌گذاری و در حالی که به دو، سه نفری که جلوی تو هستند نگاه می‌کنی، خیلی صبورانه انتظار می‌کشی... حالا باید روی پروژه برنامه‌نویسی‌ات کار کنی. وقتی می‌بینی دو سه تا از کامپیوترها اشغال نشده، خیلی خوشحال و با شتاب به سراغ آنها می‌زوی ولی وقتی می‌فهمی که کامپیوترها، بدلیل عیوب بسیار فنی و پیچیده!!! که حتی مهندسین و مسئولین دانشکده کامپیوتر موفق به رفع آنها نشده‌اند!؟! خراب هستند، به این نتیجه می‌رسی که خیلی ساده لوحی، بخصوص وقتی جماعت مترصدین را در گوشه و کنار سایت می‌بینی.

بعد از مدتی انتظار ... یکی از کامپیوترها خالی شد... باید فرصت را از دست نداد... وقتی روی صندلی نه چندان راحت سایت می‌نشینی، احساس خرسندی و شغف می‌کنی ...

login 7931...

pass words...

J:

J:> bc

حالا می‌توانی با خیال راحت برنامه‌ات را بنویسی. البته اگر یکی از دوستان تو لبخند زنان سیم کی‌بورد را از پشت کامپیوتر جدا نکند و یا یک پیغام عجیب و غریب روی صفحه نمایش کارت را متوقف نکند. (البته چون در محیط windows نیستی این مسئله برایت خیلی آزار دهنده نیست) با دقت زیاد روی کارت متمرکز می‌شوی ... نیم ساعت بعد ... حدود ۳۰ خط برنامه نوشته‌ای و کلاً از کار خودت راضی هستی ...

Alt + F9 Ctrl + F9

... هر چه رسیده بودی پنبه شد، محیط Editor بهم می‌ریزد و خط

دانشکده، دانشگاه

چند خبر

□ Up to Date شدن سایت دانشکده

به گزارش خبرنگار پویش، سایت دانشکده کامپیوتر که آخرین نفس‌ها را در حیات پاریته سنگی‌اش می‌کشید، به یکی از مجهزترین سایت‌های دانشگاه تبدیل شد و ۲۵ عدد کامپیوتر نو و آکبند جایگزین کامپیوترهای قدیمی و کهنه این سایت شدند. این کامپیوترها عمدتاً دارای پردازنده‌های qq3 مگا هرتز هستند و چند کامپیوتر یک گیگا هرتزی نیز در میان آنها یافت می‌شود. بر طبق اخباری که بدست ما رسیده است، قرار است بر روی این کامپیوترها که همگی مجهز به ۲۵۶ مگابایت RAM و کارت گرافیکی ۱۶، مانیتور ۱۷ LG اینچ هستند، سیستم عامل windows 2000 نصب شود. البته ۵ عدد از این کامپیوترها نیز مجهز به سیستم عامل Linux redhat 7.1 خواهند شد. همچنین آخرین اخبار حاکی از آن است که به احتمال زیاد امکان استفاده از اینترنت برای تمام کامپیوترها فراهم می‌شود. برخی از مفسرین معتقدند که این تحول اساسی ناشی از تلاش و کوشش مسئولین و کادر علمی دانشکده است و برخی نیز آنرا نتیجه خوش قدم بودن ۸۰ ایها می‌دانند.

بهر حال این از خوش اقبالی ۸۰ ایهاست که می‌توانند از امکانات و تجهیزات فوق العاده‌ی سایت جدید بهره‌مند شوند.

□ بنایی و دیوار کوبی طبقه همکف

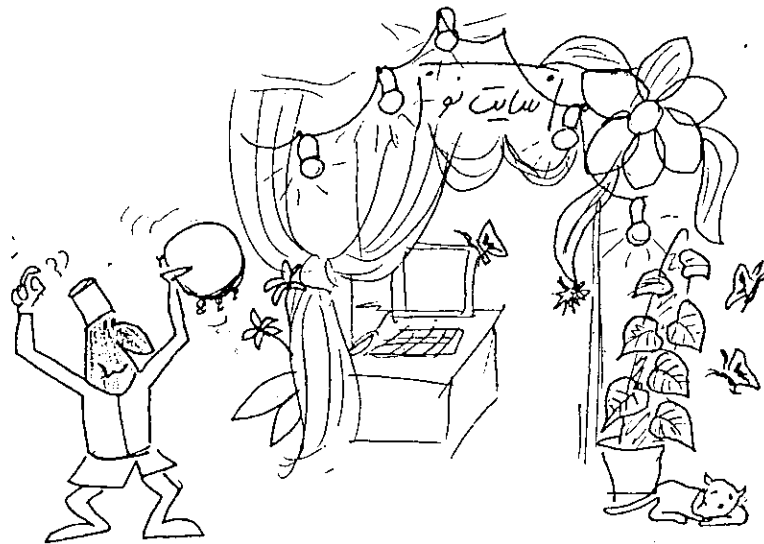
خبرنگاران پویش گزارش دادند که تعدادی کارگر در طبقه همکف دانشکده مشغول تخریب دیوارها و عملیات بنایی بودند. گویا قرار است در این طبقه از دانشکده، تعدادی دستشویی و توالت نو ساخته شود. برخی از منتقدین معتقدند، با توجه به تعداد کم کلاسها در

دانشکده (که بعضاً منجر به تشکیل بعضی از کلاسها در دانشکده برق می‌شود)، بهتر بود بجای دستشویی‌ها، کلاس و یا فضای مفید دیگری ساخته می‌شد و برخی از مفسرین که همیشه نیمه پرلیوان را می‌بینند بر این باورند که این اقدام دانشکده نوعی اقدام هوشمندانه و پیش‌بینی شده است که سبب افزایش شهرت دانشکده و رفت و آمد بیشتر مهندسين سایر رشته‌ها به دانشکده خواهد شد. چراکه چند عدد سرویس بهداشتی نو که در طبقه اول یک دانشکده قرار گرفته است، توجه هر رهگذری را جلب خواهد کرد.

□ چاله‌ی جلوی در حافظ

معمولاً در ایران این‌گونه است که می‌آیند یک جایی یک چاله می‌کنند و بعد پول‌شان تمام می‌شود و نمی‌توانند چاله را پر کنند. دیگه چه برسد به این‌که بالایش برج هم بزنند (این جمله‌ی پیشین، یک غر ایرانی بود). گویا این اتفاق بر سر "سردر دانشگاه" هم آمده است. چاله‌ای که در چمن‌های جلوی کتابخانه‌ی مرکزی کردند تا برجکی بسازند و سردر دانشگاه را روی آن نصب کنند، مدتی است که در حد یک چاله باقی مانده. همچنین در خبر است که دانشگاه به شهرداری منطقه‌ی شش، پیشنهاد داد که پل حافظ را بردارند تا سردر دانشگاه بهتر دیده شود، ولی شهرداری موافقت نکرد.

دانشکده، دانشگاه

فعالیت دانشجویی

برداشت اول

- آگه می‌تونم مثل آدم مصاحبه کنی، مثل آدم مصاحبه کن. آگه سؤال خاصی داری بکن من هم جواب می‌دهم وگرنه اصلا این رو نمی‌دارم چاپ کنی.
- باشه من سؤال آدم‌وار می‌کنم. به نظرت فعالیت دانشجویی نوی ایران با بقیه‌ی کشورها تفاوتی می‌کند؟

- من اصلا چرا دارم یک همچین مصاحبه‌ای برای پویش انجام می‌دهم؟
- من فرض رو بر این می‌ذارم که حسن نیت داری.
- غیر از حسن نیت چی؟
- سؤالت خیلی مسخره است.

برداشت سوم

خوب بود. قلم و کاغذ رو گذاشتیم زمین و مثل آدم حرف زدیم؛ این‌که چندین نوع فعالیت دانشجویی داریم که خیلی‌هاشون وابسته‌اند و عمدتاً کارگل سازمان‌های دولتی را انجام می‌دهند. بعد هم این‌که می‌روند خودشون رو می‌چسبونند به یک جایی که بودجه‌شون تأمین بشه. این جوری ادعای استقلال‌شون خنده‌داره چون نقطه‌ی کنترل‌شون دست خودشون نیست. مثلاً بسیج و انجمن و شوراها، بودجه‌شون رو از دانشگاه می‌گیرند یا دفتر تحکیم از مراجع عالی نظام و ... کار دانشجویی اصولاً کار با کلاسی تعریف شده ولی چه اشکالی داره اگر علی‌افشاری بره رستوران ظرف‌شویی کنه تا بودجه‌ی انجمن دربیاد؟

- فعالیت دانشجویی، فعالیت بخصوصیه؟
- قطعاً؛ چون دانشجو انسان خاصیه.

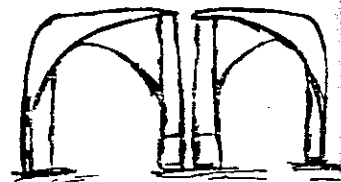
- چه جوری خاصه؟
- از این مصاحبه خوشم نمی‌یاد. این‌ها رو خط بزَن.

برداشت دوم

- ببین من می‌خوام یک چیزی رو بگم و اون مقایسه‌ی ایران با بقیه‌ی کشورها است. اصلاً بیا از این جا شروع کنیم.
- خب شروع کنیم.
- آره دیگه، من ممکن بود آگه زورم می‌رسید تو رو الان می‌زدم.
- بعد [این‌جا، دفترم را خط‌خطی کرد]

آخر سر هم گفت آگه درس نخونن دانشجو بودن‌شون منتفی می‌شه و خودبه‌خود فعالیت دانشجویی کردن‌شون هم بی‌معنی می‌شه و این اتفاق زیاد می‌افته.

نگاه

دانشکده، دانشگاه

پیش از وقت چه کنم

شماره ۲۱ - ورودی ۷۴

بگذارید روزی بیانشیم، هم اینکه (که می‌تویسم) میلی در من پدید آمده برای نصیحت‌گویی، بایزگی (که در وجود همه ما خوابیده (در مورد خانمانه نه بزرگ)) مدتی است که بیدار شده و می‌خواهد تجربیات ارزنده زندگیش را بیرون ببرد، شما هم که ظاهرآ کار خاصی ندارید، حتی شاید حوصله‌تان سر رفته باشد، به هر حال سرگرم که می‌شوید؟ ...

● عجله کنید!

عجله کار شیطان است.

دروستان تازه و شیطان من! عجله کنید.

● بسیار خوب، می‌خواهم شروع کنم. ولی قبل از آن باید مشکلی را که هست حل کنیم.

من نمی‌دانم شما (خواننده محترم، ورودی گرامی ۸۰ کامپیوتر صنعتی امیرکبیر - پلی تکنیک تهران) چه نوع آدمی می‌باشید. آیا در آن دسته‌ای جا می‌گیرید که به روش‌های روزمره و جاافتاده زندگی اکتفا می‌کنند و قدم گذاشتن به هر راهی خطیر (اندکی خطیرتر از معمول) را سرباز می‌زنند و معقولانه پیش می‌روند (یا نمی‌روند، و فقط حسرتش را می‌خورند)؟ اگر چنین است، محترمانه از شما خواهش می‌کنم از خواندن ادامه این مطلب خودداری کنید. در این زمینه کاملاً جدی هستم. البته نه به این دلیل که روش شما را نادرست می‌دانم. نه! به هیچ وجه چنین قضاوتی نمی‌کنم (چطور می‌توانم قضاوت کنم؟) فقط حرف زدن با شما برایم سخت است. من نمی‌توانم حرف‌های شما را بفهمم و شما هم مال من را. وقتی هم که حرفی برای گفتن نداریم، فقط نگاه‌هایمان می‌ماند که عاقل اندر سفیه و سفیه اندر عاقل می‌روند و می‌آیند. این هم که تحملش کار بی‌مزه‌ایست. پس همین‌جا مثل دوتا دوست (یا لااقل مثل دوتا انسان شمدن دوره پست‌مدرن) خداحافظ.

● شما انسان آزادی هستید (نسبتاً) که در یک کشور آزاد زندگی می‌کنید (ظاهراً). بنابراین می‌توانید انتخاب کنید (چاره‌ای هم ندارید. حتی اگر بگویید من انتخاب نمی‌کنم، انتخاب کرده‌اید). یکی از چیزهایی که باید انتخاب کنید، منیشی است که در دانشگاه اختیار خواهید کرد. یکی از روش‌های ممکن (و متداول) این است که کاری به کار هیچ‌کس نداشته باشید. سر به زیر بروید و سر به زیر بیایید، درستان را بخوانید (و یا نخوانید) و واحدها را پاس نمایید و زودتر شرش را بکنید (که باز هم یادآوری می‌کنم در این صورت حق خواندن این مطلب را ندارید). اگر این روش را نخواهید، مجموعه‌ای دیگر از انتخاب‌ها پیش رویتان گسترده می‌شود که شامل گزینه‌هایی ادبی، سیاسی، اجتماعی، تفریحی، علمی، فرهنگی و... است. شما به عنوان یک دانشجو می‌توانید (و خیلی جاها از شما انتظار می‌رود) در کنار درس خواندن به جنبه‌های دیگر دنیا بپردازید. برای این کار در دانشگاه

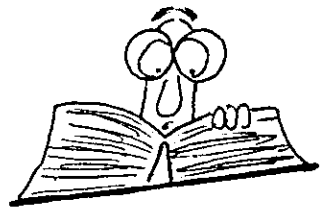
جا‌های زیادی هست که پیوستن به هر کدام، به معنی انتخاب یکی از منش‌های بالاست.

● اولین اسم‌هایی که توی دانشکده کامپیوتر می‌شنوید، شورا و بوش هستند. بنابراین این‌ها را می‌گذاریم برای آخرش. از وسط شروع می‌کنم:

○ انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر، یک تشکل سیاسی-دانشجویی است. اسم دفتر تحکیم وحدت را که شنیده‌اید؟ (بینیم، اصلاً شما روزنامه می‌خوانید؟ می‌دانید توی کشور چه خبر است؟ ۱۸ تیر کجا بودید؟ فهمیدید چه خبر بود؟ نمی‌خواهید بفهمید؟ اگر خوابگاهی هستید، نمی‌ترسید یک شب توسط کسانی بدون ذکر نام کتک بخورید؟ این‌ها همه‌اش سوال است.) انجمن اسلامی دانشگاه امیرکبیر، یکی از اعضای دفتر تحکیم وحدت است. بنابراین اگر بخواهید وارد بازی‌های سیاسی کشور بشوید، و طرفدار جامعه مدنی یا سکولاریزم یا دکتر سرروش یا نهضت آزادی یا بهزاد نبوی یا دموکراسی مشروط یا آیت الله منتظری باشید، اگر سرتان درد می‌کند برای سرک کشیدن در گوشه و کنار و خوششان می‌آید از نشستن و چای خوردن و گپ‌زدن درباره‌ی زдохورد‌های جناحی و تحلیل وقایع روزمره سیاسی، اگر احساس مهم بودن می‌کنید، اینجا را یادتان باشد. البته وارد شدن به بازی بزرگان (سیاست) می‌تواند خطراتی هم در بر داشته باشد. مثلاً ممکن است یک روز که از یک خیابان خلوت رد می‌شوید، بنز سیاهی جلوی پایتان ترمز کند و بعد، درست عین فیلم‌های ایتالیایی، سه چهار نفر مامور سیاهپوش بریزند بیرون و شما را به داخل ماشین بکشند. یا انتخاب این راه، باید خودتان را آماده کنید که در صورت ضرورت (تشخیص این ضرورت با محافظی است که دانستنش به شما ربطی ندارد) با چشم بسته بازجویی شوید و به سوالاتی در مورد سیر تا پیمای زندگی شخصی و افکار و اعمال‌تان پاسخ دهید و حتی شاید چند روزی را در سلول انفرادی بگذرانید. هرچند اگر وارد بازی هم نشوید، احتمال اینکه ماجرای بالا برایتان اتفاق بیفتد

هست.

انجمن اسلامی دانشجویان امسال گرفتار یک مساله دیگر هم هست که شاید شما در همین چند روزه با برخی آثار آن برخورد کرده باشید. قضیه این است که این روزها دو گروه در دانشگاه به اسم انجمن اسلامی فعالیت می‌کنند.

یکی شورای مرکزی رسمی انجمن که طی انتخاباتی در سال ۷۹ انتخاب شدند و دبیر آن (علی افشاری) درست پس از انتخاب شدن به زندان انفرادی منتقل شد، و یکی هم گروه اقلیت انجمن که در انتخابات، همه شش کاندیدایش دسته جمعی انصراف دادند و حالا اصل انتخابات را قبول ندارند و در هفته اول مهر روزنامه‌ای به نام "سخن انجمن" منتشر نمودند. این چنین دعوایی در انجمن جدید نیست و لاقط در سه چهار سال گذشته کم و بیش ادامه داشته، ولی تابحال چنین بروز بیرونی نیافته بود. راه حل آن هم فقط و فقط برگزاری انتخابات است، که باید در همین پاییز برگزار شود.

○ اگر سیاست برایتان جذاب است (یا شاید احساس تکلیف می‌کنید که به آن وارد شوید)، ولی خط فکری انجمن را نمی‌پسندید، یا حتی آنرا اشتباه می‌دانید، اگر نگران گسترش بی‌دینی و نفوذ فرهنگ منحط غربید، اگر عاشق ولایتید، اگر دل‌تان برای اسلام و مسلمین می‌تپد، اگر در زمره خودی‌هایی هستید که حق انتقاد دارند، اگر مدرنیسم را (که پروژه‌ای ناتمام است) پیشرفتی ابله می‌دانید و قصد آن دارید که پست‌مدرنیسم را (که شروع نشده تمام می‌شود) نقد کنید، اگر به وجود حقیقتی ماورای بشر معتقدید، اگر حل شدن در فرهنگ جهانی را نمی‌پسندید و می‌خواهید ریشه‌های خودتان را بیابید، و خلاصه اگر دانشجویید و می‌خواهید بیاندیشید و مسلمان بمانید، کانون اندیشه دانشجوی مسلمان را بشناسید. کانون اندیشه (کادم) یکی دوسالی است که راه افتاده و در این مدت تا حدودی هم جا افتاده. فعالیت‌هایش بیشتر فکری است: کلاس‌های عقیدتی و میزگرد با اندیشمندان. و البته در کنار آن کار سیاسی و دادن بیانیه در مورد مسائل مختلف. اگر به این شکل می‌پیوندید، باید آماده باشید که با چیزهای نه چندان خوشایندی هم روبرو شوید. مثلاً اینکه عده‌ای شما را وابسته به یک جاهایی (منظورم نهاد نمایندگی رهبری است) بدانند و یا اینکه فعالیت‌هایتان با اقبال عمومی مواجه نشود (البته این مشکل را هر جای دیگر هم بروید خواهید داشت). به هر حال شما کاری را که درست می‌دانید انجام دهید، به این حرف‌ها هم کاری نداشته باشید.

○ به هیچ وجه وارد بسیج دانشجویی نشوید! اسمش را هم نیاورید!! چرا؟ چرا ندارد، خوب نظر من این است. می‌توانید مخالف آن باشید، ولی انصافاً خودتان بگویید، مگر دانشگاه جای تمرینات نظامی و توپ و تفنگ است؟ چه معنی دارد که تشکلی توی دانشگاه فرمانده داشته باشد؟؟ آنهم فرمانده‌ای که از طرف یک نیروی نظامی منصوب

می‌شود. پس دانشکده افسری و ارتش و سپاه و ... برای چی ساخته شده‌اند؟ مگر دانشجویها نمی‌توانند برون عضو پایگاه بسیج محلشان بشوند؟ مگر قرار است هر کاری که خوب بود و حتی (شاید) به نفع کشور و نظام و اسلام و انقلاب و ارزشها بود، توی دانشگاه هم انجام بشود؟ پس ارتش هم بیاید یک گردان ویژه در هر دانشگاه تشکیل دهد؟ به هرحال من با نظامیگری در دانشگاه مخالفم. دانشگاه جای این کارها نیست. چنین گروهی، حتی به ضرب قانون هم یک تشکل دانشجویی محسوب نخواهد شد. البته کار فکری و انتشار نشریه و داشتن تابلوی آزاد و دادن بیانیه و... خیلی هم خوب است. ولی "نظامی‌گری در دانشگاه نه!!"

○ تا یکی دو سال پیش یک گروه دیگر در دانشگاه ما بود به نام "جامعه مستقل دانشجویی" که به کارهای فرهنگی و هنری و گاهی هم سیاسی می‌پرداخت. ولی از آنجا که مدیران دانشگاه (و شاید مدیران مدیران دانشگاه) دوست نداشتند تعداد تشکل‌های دانشجویی زیاد باشد، بر جامعه مستقل آنقدر فشار آوردند تا تعطیل شد. به این ترتیب دانشجویان دانشگاه امیرکبیر معنی جامعه مدنی را زودتر از بقیه جاها فهمیدند.

○ خیلی‌ها با این نصیحت (در مدخل گوششان) به دانشگاه داخل می‌شوند که: "توی هیچکدام از این گروهها نرو. همه‌اش بازی است." به نظر من این نصیحت قابل توجهی ست. یعنی از خیلی جهات حق با آن نصیحت کنندگان است. ولی این طور هم که نمی‌شود هیچ‌کاری نکرد. در دانشگاه جاهایی هم هست که کارشان غیر سیاسی است. نمونه‌اش اداره امور فرهنگی و فوق برنامه. فوق برنامه شامل چند بخش است، از جمله بخش تربیت بدنی (جایی که حتماً حتماً یک سری بزیند) و دفتر کانون‌های هنری دانشجویان. کانون‌های هنری دانشگاه امیرکبیر در سال‌های گذشته از فعال‌ترین گروه‌های دانشجویی دانشگاه بودند. ولی از اواخر سال گذشته، به دلیل اینکه مدیریت دانشگاه چندان علاقه‌ای به فعالیت‌هایشان نداشت، با مشکلات گوناگونی مواجه شدند: از ندادن بودجه گرفته تا قفل زدن بر درهای اتاقهای کانونها و... حالا با عوض شدن رییس دانشگاه، باید دید چه بر سر آنها می‌آید. تعدادی از کانون‌ها اینها را تیراند، کانون موسیقی، کانون شعر و ادب و کانون فیلم و عکس. یک کانون قرآن هم در فوق برنامه هست.

کانون تئاتر از جمله‌ی فعال‌ترین کانون‌های فوق‌برنامه است، با گروه‌های متعدد و کارنامه‌ای کم و بیش درخشان. کانون موسیقی دوتا گروه موسیقی سنتی و کلاسیک دارد که اگر با ساز و آواز دمساز باشید، می‌توانید عضو آنها شوید. در کنار این گروهها، در سال‌های قبل کلاس‌های آموزش آواز و نواختن سازهای مختلف در فوق‌برنامه برقرار بود، از سه تار و سنتور و ضرب تا دف و سلفژ و کمانچه. امیدوارم امسال دوباره این کلاس‌ها از سر گرفته شوند.

کانون فیلم و عکس فعلاً فقط یک نام است. کانون شعر و ادب نیز. کانون شعر و ادب در گذشته جلسات هفتگی شعر خوانی و نقد شعر

داشت، و می‌تواند در آینده هم داشته باشد. و شب شعرهایی که گاه به گاه فرامی‌رسند...

○ آیا افلاطون، ۲۳۷۹ سال پیش که مکالماتش را می‌نوشت، چیزی از گفت و گوی تمدن‌ها می‌دانست؟ امکان دیگری برای انتخاب، کانون دانشجویی گفت و گوی تمدن‌هاست. این کانون هم در همان فوق برنامه می‌گنجد و از عمرش زیاد نمی‌گذرد. آغاز به کار آنرا در خرداد ماه ۷۹ گفته‌اند و در این مدت، دفتری دارد و دستکی و اساسنامه‌ای و شورای گرداندگانی و مجمع عمومی‌ای و نشریه‌ای. کانون گفت و گو جایی است برای فکر کردن درباره معضلات بشریت و دنیایی که دارد از هر طرف منبسط می‌شود. از گنوبالیزیشن و جهانی شدن فرهنگ و اقتصاد فراملیتی گرفته تا حقوق از یاد رفته‌ی زن در جامعه‌ی ایرانی و پست مدرنیسم و ادبیات کهن پارسی، هرچنانگشت بگذارید، در قلمروی کانون گفت و گو گذاشته‌اید! گفت و گوی تمدن‌ها ادعایی بزرگ است و کانون گفت و گو هم ادعاهای بزرگی دارد. سری به آن بزنید و گپی.

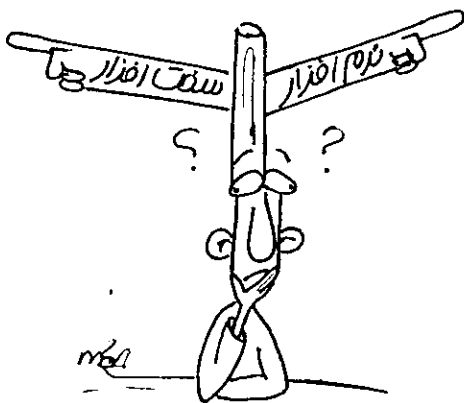
○ کار مطبوعاتی، یکی دیگر از گزینه‌هایی است که پیش روی شماست. همین الان حدود دو دوجین نشریه دانشجویی در دانشگاه امیرکبیر منتشر می‌شوند. از جمله نشریات دانشجویی دانشگاه می‌شود اینها را نام برد: پوشش، مجال، واژه، کیمیا، سحر، آفتاب، پنجره و... پوشش که پوشش است (یعنی اصلاً قابل مقایسه با نشریات دیگر نیست!). بعضی‌ها نشریات دانشجویی را از نقاط درخشان فعالیت‌های دانشجویی در سال‌های اخیر می‌دانند. به طور کلی، کار در نشریات دانشجویی یک فوق اساسی با کار در تشکلهای دارد، آنهم این است که نتیجه کار مطبوعاتی هم ملموس‌تر است و هم ماندگارتر. ممکن است توی یک تشکل کلی تلاش کنید تا مثلاً عمق دانسته‌های دانشجویان در مورد یک موضوع خاص بیشتر شود. شاید این کار مدت زیادی طول بکشد و شاید در این مدت چیزهایی ببینید که انگیزه شما را کم کند و باعث شود فکر کنید کارتان بی‌نتیجه است. بعد، حتی اگر سعی نماند هم به نتیجه برسد، به جز خاطراتی که توی ذهنتان مانده هیچ چیز از نتیجه کارهایتان برای خودتان نمی‌ماند. ولی کار در نشریه این مزیت را دارد که آدم به طور متناوب نتیجه کارش را می‌بیند (لااقل نتیجه کوتاه مدتش را) و این برای ادامه کار انگیزه بخش است. ضمن اینکه بعداً، هر بار که نشریه را ورق بزنید، کلی خاطره توی کله‌تان زنده می‌شود (شاید این خیلی هم دلچسب نباشد. خاطره‌هایی هستند که هر وقت زنده شوند تیر می‌کشند و توی مخ آدم منفجر می‌شوند).

○ می‌رسیم به دانشکده خودمان، رایانه. اینجا هم گزینه‌های دیگری انتظار شما را می‌کشند. دوتای اول را لابد تا حالا فهمیده‌اید (اسمشان را نمی‌آورم، ولی منظورم شورا و پوشش است). شورای صنفی تشکیل شده از ۹ نفر دانشجوی کامپیوتر که خودشان را نماینده دانشجویان می‌دانند. چنین شورایی توی همه دانشکده‌های دانشگاه امیرکبیر هست و اعضای آن هر سال طی انتخاباتی تعیین می‌شوند. پوشش را

هم که ملاحظه می‌فرمایید. از توضیح بیشتر درباره این دوتا می‌گذرم و شما را به خودشان ارجاع می‌دهم. بعد از این دو، می‌شود از انجمن‌های علمی یاد کرد (که قرار است امسال تشکیل شوند)، و از گروه روبوکاپ (که تجربه‌ای یکی دو ساله دارد) و از گروه ACM دانشکده و مسابقات برنامه‌نویسی گروهی. اگر واقعا تصمیم دارید "دانش جو"ی کامپیوتر باشید، این دو گزینه‌ی آخر را جدی بگیرید!

● کار کردن در سطح دانشکده از جهاتی بهتر از کار کردن در سطح دانشگاه است. محیط دانشکده کوچکتر و کنترل عوامل آن ساده‌تر است. اگر می‌خواهید در آینده رییس جمهور شوید، بهتر است تمرین مدیریت را از مجموعه‌های داخل دانشکده‌ای شروع کنید. اینجا همه چیزهایی که در سطح جامعه با آنها مواجه خواهید شد، در مقیاسی کوچکتر وجود دارند: روبرو شدن با افکار مخالف، سعی برای اثبات درستی خود و تلاش برای همزیستی با دیگران، گرفتن تصمیم‌های جمعی، دفاع از عقیده در جمع، نامزد انتخابات شدن، تبلیغ برای جلب رأی، پذیرفتن مسئولیت و ایستادن پای عواقب آن، کنار آمدن با فشارهای اقتصادی و مالی، جستجوی هویت، تعیین چارچوب برای جامعه و پای‌بند ماندن به آن، برنامه‌ریزی و اجرا، شنیدن نظریات دیگران و ابراز تئوری‌های جدید، برخورد با شرایط پیش‌بینی نشده و مدیریت بحران، سرپرستی حرکت‌های جمعی، یافتن راه‌های تازه و گریز از کلیشه‌ها، ایجاد ظرفیت تحمل ابتذال تکرار و کسالت فعالیت‌های روزمره، پیش‌بردن چند کار به طور همزمان و تقسیم نیرو، مقدم داشتن تصمیم جمع بر سلیقه شخصی، دست و پنجه نرم کردن با بوروکراسی اداری و...

● یکی از کارهای اساسی شما درس خواندن است. شاید به نظرتان خنده‌دار بیاید، ولی من از شما خواهش می‌کنم وظیفه اصلی‌تان را بشناسید و درستان را بخوانید. اصلاً چه معنی دارد دانشجوی درس نخواند؟ روش‌هایی که برای درس خواندن به کار می‌برید ممکن است متفاوت باشد. ولی به نظر من معقول‌ترین راه این است که هر درسی را قبل از کلاس از روی کتاب بخوانید، سر کلاس جزوه بنویسید، تمرین‌ها و پروژه‌ها را خودتان انجام دهید و شب امتحان جزوه‌تان را دوره کنید. اشکال

این روش این است که کلی از وقت آدم را می‌گیرد و جایی برای علانی نمی‌گذارد. در مجموع زیادی عاقلانه است. راه‌هایی برای کم کردن درصد این عقلانیت هست که بطور عجیبی موثرند. تاجایی که گاهی درصد فوق به صفر می‌رسد. از سفید تا سیاه: تاریخ شهادت خواهد داد که شما کجای این طیف خاکستری ایستادید.

● جو پویا نیست؟؟ عجب ادعایی؟! جو دانشکده از سال ۷۴ شروع کرد به تغییر. اولین اردوهای شورا و اولین همایش دانشجویی مهندسی کامپیوتر در این سال برگزار شدند. ورودی‌های ۷۵ وقتی آمدند، با خودشان کلی انرژی آوردند. برای خودشان شورایی تشکیل دادند و تصمیماتی گرفتند. شورای صنفی هم در این سال شکل خودش را پیدا کرد. شماره صفر پویش در پاییز ۷۵ منتشر شد و شماره یک آن، آخر زمستان به گرمای سالن برگزاری اولین همایش دانشجویی انجمن کامپیوتر در دانشکده نساجی راه یافت. سال ۷۶، سال تثبیت شورا بود. در این دوره اساسنامه جدید شوراهای صنفی ملاک کار قرار گرفت و شورا در گوشه سالن مطالعه دانشکده اسکان یافت که این، تحول مهمی بود. همانطور که خانه‌گزینی بشر اولیه نقش مهمی در پیشرفت تمدن داشت. ولی هنوز در کارهایی که می‌شد (در شورا و پویش) جای یک چیز اساسی خالی بود: کارگروهی. بیشتر کارهایی که در این دوره به نتیجه می‌رسید، حاصل پیگیری و کوشش شخصی افراد بود. شورای صنفی (که اصلاً بر پایه کارگروهی می‌چرخد) از ۷ نفر عضو اولیه، تنها ۲/۵ نفر را تا پایان دوره در کنار خود دید و فاصله انتشار شماره‌های ۳ و ۴ پویش به شش ماه رسید. جرقه‌های تشکیل گروه فرهنگی پویش و تدوین اساسنامه آن از گردش ایام در آن روزها پدید آمد. جرقه دیگری در این دوره، می‌رفت آتشی در دانشکده کامپیوتر به پا کند. در یکی از روزهای بهار اطلاعاتی در تابلوی شورا چسبید که در آن شرایط ثبت نام برای اردوی تفریحی اصفهان ذکر شده بود. در وسط آگهی بزرگ، این جمله نوشته شده بود: اردو مخصوص برادران. سیل جملاتی که به دنبال این جمله سرازیر شد، در روز ۱۴ اردی‌بهشت ۷۶ (که در تقویم دانشکده کامپیوتر جاودانه شده) حماسه دیگری آفرید! بحث روابط (که مانند مدرنیته یک پروژه ناتمام است) در این روز به یکی از نقاط عطف خودش رسید و جلسه گروه فرهنگی پویش، با موضوع "مشکل زن بودن در جامعه ایرانی"، چند هفته بعد ضربه نهایی را فرود آورد. این ماجرا که می‌توانست تیر خلاص فعالیت‌های گروهی فوق برنامه در دانشکده باشد، نقطه آغازی شد برای (؟؟؟)، ورود ۷۷‌ها تکان دیگری به مجموعه داد. حضور سال بالایی‌ها در اردوی پیش دانشگاهی این سال و انتشار پویش ویژه، آنها را از همان اولین قدم با محیط دانشکده آشنا کرد. نطفه اولین گروه‌های ۷۷ هم در همان اردو بسته شد. ۷۷‌ها همین که آمدند، انتخاباتی برگزار کردند و نمایندگانی از بین خودشان برگزیدند. وارد شورا و پویش شدند و با انرژی تازه‌ای، دانشکده را حرکت دادند. این‌ها، همزمان شد با آغاز به کار دوره جدید شورا. در انتخابات این دوره حادثه جدیدی اتفاق افتاد: ائتلاف! برای نخستین بار در دانشکده (و شاید در دانشگاه) عده‌ای تصمیم گرفتند به شکل گروهی وارد شورا شوند. فهرست‌شان

در انتخابات شورا رای آورد و شورای جدید اینظوری تشکیل شد. همزمان اساسنامه پویش هم آخرین اصلاحات را پشت سر گذاشت و به تصویب دانشجویان رسید. یکسال بعد ۷۸‌ها در شرایطی ترم اولشان را تمام کردند که دبیر شورای جدید تک چهره‌ی دیپلماتیک ۷۷‌ها بود. شورایی که از همه‌ی ورودی‌ها نمایندگانی در آن حضور داشتند. بعد قصه‌ی سومین همایش دانشجویی علوم و مهندسی کامپیوتر پیش آمد و قصه‌های دیگری که چندماهی طول کشید، تا رسید به اردی‌بهشت ۷۹. با برگزاری همایش، موج بزرگ فرونشست، و آرامشی بر دانشکده‌ی در حال انتقال رایانه حاکم شد، تا زمان انتخابات دوره جدید شورا. این انتخابات به تثبیت مدنیت انجامید! این بار بیشتر کاندیداها به فکر تشکیل ائتلاف و تدوین برنامه بودند، و در نهایت هم تقریباً یک ائتلاف بیشترین آرا را کسب نمود و وارد شورا شد. نگارنده از کم و کیف فعالیت‌های این دوره کم و بیش بی‌خبر است و شما را به روابط عمومی شورا ارجاع می‌دهد.

● مطمئن باشید این همه‌اش نیست. بیشتر کوه یخ زیر آب است. حرف‌ها خیلی زیادند و من دیگر فرصت نوشتن ندارم. دارم سر و ته متن را هم می‌آورم، در حالی که از سلف سرویس و غذا و اینکه یادتان نرود هر هفته برای هفته بعد ژتون غذا بخريد و کلاس‌های عمومی و کتابخانه دانشکده معارف و اینکه عجب محیط آرام و مناسبی برای مطالعه است و وضع کتابخانه خودمان و اینکه بهتر است به خواندن کتاب‌های انگلیسی عادت کنید و اینکه دانشجوی حسابی باید نصف وقتش توی کتابخانه‌ها بگذرد و سطح علمی دانشکده و اینکه دروس نرم‌افزاری بهتر ارائه می‌شوند و دسترسی به اینترنت و اینکه از پارسال قطع شده و اعتراض‌های پی در پی دانشجویان به این مسأله و مخالفت مرکز محاسبات دانشگاه و قول رییس جدید دانشگاه برای دادن دسترسی به اینترنت به همه دانشجویان و بوفه جدید دانشگاه و طبقه پنجم ابوریحان و قانونی شدن شوراهای صنفی و مجمع صنفی نشریات دانشجویی و انتخابات پویش و عم‌قزی و نهاد نمایندگی و معاونت دانشجویی و کمک هزینه و وام ازدواج و سه نقطه هیچ چیز نگفتم.

● روی وام ازدواجی که گفتم خیلی حساب نکنید. قبل از وارد شدن به هرگونه ماجرای مشکوک کتاب‌های شل سیلور استاین را مطالعه کنید. در هر حال به خاطر داشته باشید که شما دیگر بزرگ شده‌اید و تاوان هر اشتباهی را باید شخصاً بپردازید. افکار بچگانه را دور بریزید و درستان را خوب بخوانید. شب‌ها زود بخوابید تا سر کلاس‌های صبح چرت نزنید. عطش یادگرفتن داشته باشید (به قول دکتر عبدالله زاده) و یادتان باشد که این مهمترین خاصیت دانشجویی است (به قول مهندس نادری بدر). از بن بست‌ها بگذرید و به خاطر داشته باشید که شما باید انتخاب کنید. به کارهای دیگران معنی بدهید. کامل باشید. موقع عبور از عرض خیابان دقت کنید چراغ عابر پیاده سبز باشد. ته مانده لیوان آبتان را از پنجره خوابگاه به بیرون نپاشید.

بچه‌های خوب من! موفق باشید.

دانشکده، دانشگاه

نصیحتی چند؟

علی امین فر

دوره ۷،۸ اومد چون تازه از ۱۸ تیر گذشته بود و دانشجوها خسته بودند، تقریباً گروه‌ها و تشکل‌های بچه‌ها در دانشگاه فعالیت نداشتند، برای همین هم ما هیچکدام از این تشکل‌ها رو به صورت رسمی لمس نکردیم پس نمی‌تونم زیاد براتون از گروه‌های دانشگاه بگم. اگه خیلی علاقه‌مندین از ۱۷۴‌ای‌ها و ۱۷۵‌ای‌ها پرسین، اونا بیشتر از همه می‌دونن. ولی برعکس دانشگاه، دانشکده بعد از ورود دوره ما فعالیت‌هایش شروع شد که البته ربطی به دوره ما نداشت.

دانشکده ما یک ساختمان ۵ طبقه! (با احتساب هم‌کف و زیرزمین) است که شما بیشتر با طبقات زیر زمین و هم‌کف و سوم آن کار خواهید داشت. زیرا محل تشکیل کلاس‌ها و همچنین سالن‌های مطالعه آقایان (برادران) و خانم‌ها (خواهران) و سایت کامپیوتر کارشناسی در این طبقات وجود دارد. بقیه‌ی طبقات هم فعلاً برای شما مهم نیست حداقل تا پایان ترم اول!

از نظر اساتید، دوره کارشناسی دانشکده در سطح قابل قبولی به سر می‌برد که این وضعیت برای گرایش سخت افزار خیلی بهتر است. (در دوره کارشناسی ارشد وضعیت بهتر از دوره کارشناسی است.) کارمندان دانشکده هم تا حد امکان به وظایف خود عمل می‌کنند و نتیجه کارشان قابل قدردانی است. خب تا این‌جا همه این‌ها حقیقت‌هایی بودند که وجود دارند و اراده من و شما زیاد روی آنها تاثیرگذار نیست ولی مسائلی هم هستند که صرفاً اراده شما آن‌ها را می‌سازند.

Copy Left: این مقاله تحت لیسانس عمومی (GPL) به منظور ارائه به ورودی‌های جدید (ورودی‌های ۸۰) نوشته شده. لذا از همه دوستان سال بالایی خواهشمندم است از خواندن آن جداً خودداری به عمل آورند.

به کجا آمده‌ام آمدنم بهر چه بود

به کجا می‌روم آخر نمایی وطنم
(باتحریرف)

سلام دوست عزیز ورودی ۸۰

این صدای یک ورودی ۱۷۸ است که می‌شنوید!

بسیار خوب حاشیه رفتن کافیت، راستش را بخواهید بی‌خوابی به سرم زده بود، با خودم فکر کردم بهتر است دوستان جدیدم را نصیحت کنم!

شما از امروز رسماً دانشجویان این مملکت هستید. این مساله شاید باعث افتخار باشد. می‌گویم شاید چون به دید انسان به این مساله بستگی دارد. از یک دید شما با زحمت بسیار و گذراندن دیو سپید کنکور وارد یک جامعه روشنفکر به منظور ادامه تحصیل شده‌اید و قرار است فردا آینده‌ساز این مملکت شوید (البته اگر قصد داشته باشید در ایران بمانید) و این یک ارزش است.

از یک منظر هم شما یک‌سری فریب خورده حساب می‌شوید که بازیچه دست استکبار جهانی هستید و قرار است اسلام را در این مملکت کم‌رنگ کنید، پس وای بر شما.

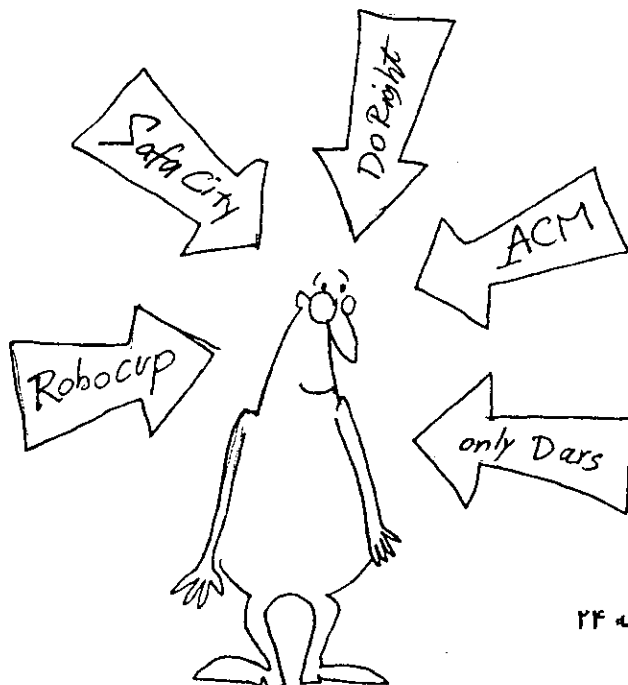
البته نظرات دیگری هم در مورد دانشجو وجود دارد مثل بچه خرخون، فوفول، علاف (چون اگر وارد بازار می‌شدید از لحاظ مادی عمرتان را هدر نکرده بودید) و ...

این نظرات همیشه هستند ولی به نظر من هیچکدام مهم نیستند حتی نظریه اول، مهم خود شما هستید!

محیط دانشگاه از خیلی جهات با نهادهای دیگر جامعه فرق می‌کند. به طور مثال شما افراد مختلفی را می‌بینید با عقاید مختلف مانند افراد مذهبی، سیاسی، هنرمند، عشق درس، علاف و ... که به همزیستی مسالمت آمیز رسیده‌اند.

و البته برای هر کدام گروه‌هایی در دانشگاه وجود دارد که در آن‌ها می‌توانند استعدادهای درخشان‌شان را به عمل آورند.

خب بهتر است به وضع دانشکده خودمان بپردازیم. (واقعیتش وقتی

فوق برنامه که در درجه سوم اهمیت قرار دارند. هماهنگ‌کننده اصلی فعالیت‌های فوق برنامه در دانشکده ما، شورای صنفی می‌باشد (مانند همه دانشکده‌های دیگر). گروه‌های دیگری نیز وجود دارد مانند نشریه پویش (که زمانی عضو برترین نشریات دانشجویی بوده) گروه کوهنوردی و گروه ACM (برنامه نویسی گروهی)، Robocup و گروه‌های دیگر که بیشتر جنبه علمی دارند. البته در سطح دانشگاه بسیاری از گروه‌های فوق برنامه وجود دارند که برای هر کسی با هر استعداد و علاقه برنامه‌هایی دارند. به هر حال کار در گروه‌های فوق برنامه نباید شما را از وظیفه‌ی اصلی خود که همان درس خواندن است به کلی غافل کند.

علافی در درجه چهارم قرار دارد. خیلی از دوستان در دانشکده ما پس از گذراندن چند ترم به درجه والای علاف نائل می‌گردند. برای این‌گونه افراد، دانشکده بهترین جای دنیا است. چون به راحتی می‌توانند وقت‌های اضافی خود را جلو در دانشکده سپری کنند. اگر می‌خواهید علاف باشید هیچ اشکالی ندارد فقط درس خواندن یادتان نرود.

از هر چه بگذریم سخن پول خوش است. خوشبختانه یا بدبختانه رشته کامپیوتر رشته‌ای است با بازار کار بسیار فراوان و عملاً از سال دوم هر کس می‌تواند وارد بازار کار شود و فعالیت‌های اقتصادی خود را در کنار درس شروع کند. البته نظر معدودی از افراد این است که جذب بازار کار شدن خسارت جدی به تحصیل علم می‌زند. ولی عده‌ای هم نظر کاملاً متفاوت دارند و می‌گویند افرادی که وارد بازار کار نشوند علم کاربردی ندارند و هیچ عمل مفیدی نمی‌توانند انجام دهند.

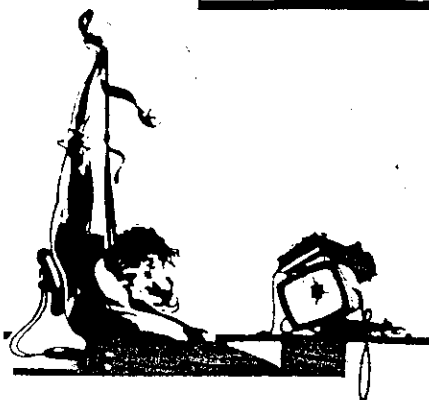
درجه اهمیت فعالیت‌های اقتصادی به خود فرد و دید او از زندگی بستگی دارد که می‌تواند از یک تا ۵ قرار گیرد.

دانشجو باید درس بخواند آن هم نه کم بلکه زیاد، این یک مساله واضح و روشن است. ولی با این حال بیشتر بچه‌ها این مساله را دست کم می‌گیرند. البته اولش روال درس خواندن منطقی است. ولی کم‌کم آن شوق اولیه تبدیل به نفرت می‌شود. این مساله از ترم دوم آغاز می‌شود البته نمی‌دانم چرا؟ ولی شاید یک دلیل آن هوای رمانتیک فصل بهار است. در ترم ۳ و ۴ هم که تحمل هوای بعضی از اساتید از تحمل صدای علیرضا افتخاری هم سخت‌تر می‌شود. البته ترم‌های دیگر را نمی‌دانم ولی فکر می‌کنم هر چه باشند از ترم ۳ و ۴ بهترند چون درس‌ها بیشتر به رشته کامپیوتر مربوط می‌شوند (مشروط بر این‌که با دوره خود پیش رفته دروس زیادی را نیفتاده باشید).

ولی سعی کنید شما شوق اولیه را از دست ندهید. هیچ وقت از اینکه مورد اتهام خرخون بودن قرار گرفتید نرنجید بلکه به آن افتخار کنید. (مهم)

مساله‌ای که در درجه دوم اهمیت قرار دارد روابط بین بچه‌های دوره، مخصوص بین دخترها و پسرها است. البته خیلی این نظر را دارند که اصلاً این مساله حائز اهمیت نیست ولی تجربه خلاف این موضوع را ثابت کرده است. معمولاً دوره‌هایی که روابط تیره‌ای بین بچه‌های آن‌ها حاکم بوده، دوره‌های منفعلی بوده‌اند. خب این مساله کاملاً منطقی است شما این طور فکر نمی‌کنید؟ البته رابطه هم حد و اندازه دارد که اگر از آن حد بگذرد اثرات مخرب‌تری خواهد گذاشت. سعی کنید دوستان خوبی برای هم باشید که لازمه آن داشتن از خود گذشتگی بالا است. زود رنج نباشید (مخصوصاً شما خانم‌ها) و سعی کنید که کدورت‌ها را زود فراموش کنید.

خوب حالا که دوره خوبی را تشکیل دادید می‌رسیم به فعالیت‌های

اطلاعیه‌ی هزاری مسابقه ارزیابی امنیتی سیستم‌های کامپیوتری

توضیحات

- ۱- مسابقه به صورت تیمی برگزار می‌گردد و هر تیم می‌تواند حداکثر سه نفره باشد.
- ۲- در این مسابقه ضعف‌های امنیتی سیستم عامل Windows 2000 مورد توجه است.
- ۳- هر تیم از طریق یک ترمینال به یک ماشین با سیستم عامل فوق متصل می‌گردد.
- ۴- هر ماشین دارای سرویس‌های web, ftp, DNS و mail است.
- ۵- با هر ترمینال ابزارهای برنامه‌نویسی و نیز اتصال به اینترنت در اختیار هر گروه قرار می‌گیرد، اگر چه هر گروه می‌تواند ابزارهای برنامه‌نویسی مناسب خود را همراه داشته باشد.
- ۶- هر نشست مسابقه ۴ ساعت طول می‌کشد و ۶ گروه بصورت همزمان سعی در شکستن کنترل‌های امنیتی سیستم‌های مربوطه خود خواهند نمود.
- ۷- هر گروه که موفق به یافتن تعداد راه‌های رخنه بیشتری گردد برنده مسابقه خواهد بود، مشروط بر آنکه:
 - الف - روشی را که برای شکستن سیستم بکار برده‌اند نشان دهند.
 - ب - exploit های نوشته شده را ارائه دهند.
 - ج - کلیه اعمالی را که انجام می‌دهند Log نمایند.
- ۸- در این مسابقه
 - الف - حملات Denial of Service مجاز نیستند.
 - ب - استفاده از VIRUS ها مورد نظر نیست.
 - ج - دسترسی فیزیکی به سیستم مجاز نیست.
- ۹- از آنجا که هدف از این مسابقه ارتقاء دانش در این زمینه است، هر گروه می‌بایستی گزارشی در مورد عملیات انجام داده خود را ارائه نمایند. گزارش‌ها بصورت مجموعه مستندات مسابقه تهیه خواهد شد.
- ۱۰- انجمن ممکن است در ادامه این مسابقه، مسابقات دیگری را نیز برگزار نماید.

□ برگه‌ی شرکت در مسابقات ضمیمه‌ی پویش است.

انجمن رمز ایران در سدد است تا با حمایت مرکز تحقیقات مخابرات ایران مسابقه‌ای تحت عنوان ارزیابی امنیتی سیستم‌های کامپیوتری برگزار نماید. هدف از برگزاری این مسابقه ترغیب فعالیت علمی و ارتقاء دانش در زمینه ارزیابی امنیتی سیستم‌های کامپیوتری است، و در انتها از برندگان مسابقه با اهداء جوایزی، قدردانی خواهد شد. مسابقه از تاریخ ۲۰ آبان ماه ۸۰ در محل مرکز تحقیقات مخابرات ایران برگزار می‌گردد. علاتمندان به شرکت در مسابقه می‌توانند با پرکردن فرم و ارسال آن به دفتر انجمن رمز ایران در مسابقه ثبت‌نام نمایند. لازم به توجه است که به فرم‌هایی که پس از ۵/ آبان/ ۸۰ دریافت شود ترتیب اثری داده نخواهد شد. تحویل کارت ورود به مسابقه برای ثبت‌نام کنندگان، تعیین وقت و جلسه توجیهی در بعد از ظهر روز چهارشنبه ۱۶ آبان ۸۰ در مرکز تحقیقات مخابرات ایران انجام خواهد شد.

نشانی: تهران - انتهای خیابان کارگر شمالی - مرکز تحقیقات مخابرات ایران - دفتر انجمن رمز ایران - مسابقه ارزیابی امنیتی سیستم‌های کامپیوتری

ترجمه کتاب‌های کامپیوتری

مهندس آیت‌الله‌زاده شیرازی، اکنون دانشجوی دکتری مهندسی کامپیوتر، گرایش هوش مصنوعی است. زمینه‌های تخصصی وی مهندسی نرم‌افزار، هوش مصنوعی توزیع‌شده، سیستم‌های چندعامله، داده‌کاوی و Data Warehousing است. در فیلد حرفه‌ای، پژوهشگر مرکز محابرات ایران در زمینه مدیریت شبکه‌های محابراتی است. او در دوران کارشناسی خود یازده کتاب ترجمه کرده است. از این رو بیوش برای مصاحبه کوچکی در زمینه ترجمه و این‌که ترجمه در دوران کارشناسی تا چه اندازه امکان دارد، به سراغ ایشان رفت.

علی عبدی

به این نتیجه رسیدیم که اگر این کار ترجمه کار هدف داری باشد می‌تواند خروجی مشخصی و ملموسی را هم داشته باشد تا بقیه هم بتوانند از آن استفاده کنند. این کار را با یک سری از کارهای داخل دانشگاه شروع کردیم. یعنی کتاب‌هایی را به صورت جمعی در دانشگاه ترجمه می‌کردیم. می‌آمدیم و کتاب را در بین بچه‌ها پخش می‌کردیم تا که محتوای علمی بچه‌ها را زیاد کنیم و خواندن کتاب‌ها ترغیب شوند. چون وقتی شما می‌خواهید کتابی را ترجمه کنید، اگر می‌خواهید ترجمه‌ی خوبی از آب درآید، باید بر محتوای علمی آن کتاب تسلط داشته باشید. این کار باعث یک رشد علمی خوب در داخل بچه‌ها شد. ما از طریق یکی از دوستان پیش‌مدیر کانون نشر علوم رفتیم. ایشان هم پیشنهاد کردند که شما ۵ نفر یا ۴ نفر از بچه‌های خوب گروه ترجمه‌تان را بیارید تا کار ترجمه را انجام دهیم. ما هم با دوستانی که شاید شما هم اسم آنها را شنیده باشید، کار را شروع کردیم. تا مدت‌ها هم فقط کتاب‌های ما و چند نفر دیگر در پشت و بترتین‌ها بود.

یکی از انگیزه‌های که این کار ادامه پیدا کرد و متوقف نشد این بود که در آن سال‌ها، نبود کتاب‌های کامپیوتری مشکل بزرگی برای جامعه و بچه‌های کامپیوتر بود. خصوصاً برای جامعه‌ی ما که تازه کامپیوتر در سطح عام می‌خواست جا بیفتد و لازمی گسترده شدن مقوله IT در جامعه، ترجمه‌ی کتاب بود.

در آن موقع ترجمه‌ی کتاب‌های انگلیسی خیلی کم بود، به طوری که کتاب DOS کانون نشر علوم، چهارده بار تجدید چاپ شد. همه راغب شده بودند که به کامپیوتر رو بیاورند پس یکی از مسائل، کمبود کتاب در زمینه فن‌آوری اطلاعات بود و مکتوب به زبان فارسی خیلی کم بود.

این انگیزه‌ها باعث ادامه کار ترجمه شد. کاری که ما به عنوان کار سوم انجام می‌دادیم، چون هم درس می‌خواندیم، هم بخش نرم‌افزار یک شرکت کامپیوتری را اداره می‌کردیم. من ساعت ۱۰ شب به بعد

به عنوان سؤال اول، جناب آقای مهندس شیرازی چطور شد که وارد کار ترجمه شدید؟

به نام خدا و با تشکر از شما. من کار ترجمه را از سال ۱۳۷۱ شروع کردم یعنی وقتی که دانشجو سال دوم مهندسی نرم‌افزار بودم؛ که تا سال ۱۳۷۶ این کار ادامه داشت. ترجمه به عنوان کاری که اوقات فراغتم را پر می‌کرد مطرح بود. در این مدت ۱۱ کتاب ترجمه کردم که کتاب ساختار داخلی کامپیوتر شخصی IBM بود که در آذر ۱۳۷۳ برنده جایزه‌ی کتاب سال دانشجویی در ترجمه شد. یکی دیگر از کتاب‌هایی که ترجمه کردم کتاب جامع اینترنت بود که پر فروش‌ترین کتاب سال بود و تا الان هم حدود ۶ بار تجدید چاپ شده است.

۳-۴ تا کار ویراستاری هم داشتم زمانی که در کانون نشر علوم بودم، عملاً کار ویراستاری دو سه تا فرهنگ و لغت‌سازی برای کامپیوتر را انجام دادم چون یکی از مشکلاتی که با آن مواجه بودیم، کمبود این واژگان بود برای مترجمینی که در این زمینه کار می‌کردند و بخاطر این‌که کار کانون نشر علوم هم ساده شود و کار ترجمه هماهنگ شود، دو سه تا فرهنگ اصطلاحات مثل فرهنگ اصطلاحات میکروسافت، اصطلاحات شبکه‌های کامپیوتری نوشته شد. واقعاً مجموعه‌ی خوبی بودیم.

اما چی شد که ما توی کار ترجمه آمدیم؟ حقیقت این بود که ما در دانشگاه مثل شما که فعالیت‌های گروهی و جمعی انجام می‌دهید به این مطلب واقف شدیم که باید محیط خودمون رو بسازیم که اگر خودمان برای ساختن محیط‌مان حرکت نکنیم و برای ارتقاء سطح علمی و دانشمان تلاش نکنیم، از این محیط کاری ساخته نیست و این خود ما هستیم که آسیب می‌بینیم. بعد آمدیم و یک سری گروه‌هایی را تشکیل دادیم. گروه‌هایی که کارهای علمی می‌کردند، کارهای آموزشی می‌کردند و در این بین یک گروه ترجمه هم داشتیم.

کتاب فرهنگ تشریحی اصطلاحات کامپیوتری را خیلی بیشتر برایش زحمت کشیدم چون فرهنگ ترجمه کردن خیلی سخت است باید معادل‌سازی کرد. خود آموز Unix هم خوب بود ولی چون من خودم فیلد کاری Unix را ادامه ندادم اصلاً نمی‌دانم که چه جور کتابی بوده است.

سوال سوم: واژه‌سازی اصطلاحات کامپیوتری که وارد زبان فارسی می‌شوند تا کجا باید ادامه داشته باشد؟ تا کجا مفید است و کجا باید جلو این واژه‌سازی را گرفت؟

این سؤال‌تان یک سوال تخصصی است و باید یک جمع زبان‌شناسان در مورد آن تصمیم بگیرند. ولی به نظر من واژه‌سازی و معادل‌سازی واژه‌های کامپیوتری باید صورت بگیرد اما این‌که چگونه صورت بگیرد خودش جای بحث دارد. ولی این کاری است که مطالعه لازم دارد و گروهی که این کار را انجام می‌دهند باید متشکل از زبان‌شناسان که به زبان فارسی و زبان انگلیسی مسلط‌اند. ولی واژه‌های خوبی هم ساخته شده‌اند؛ مثلاً به File پرونده بگوییم Folder پوشه بگوییم که مشکلی را ایجاد نکرده و مفهوم واقعی کلمات را هم می‌رساند.

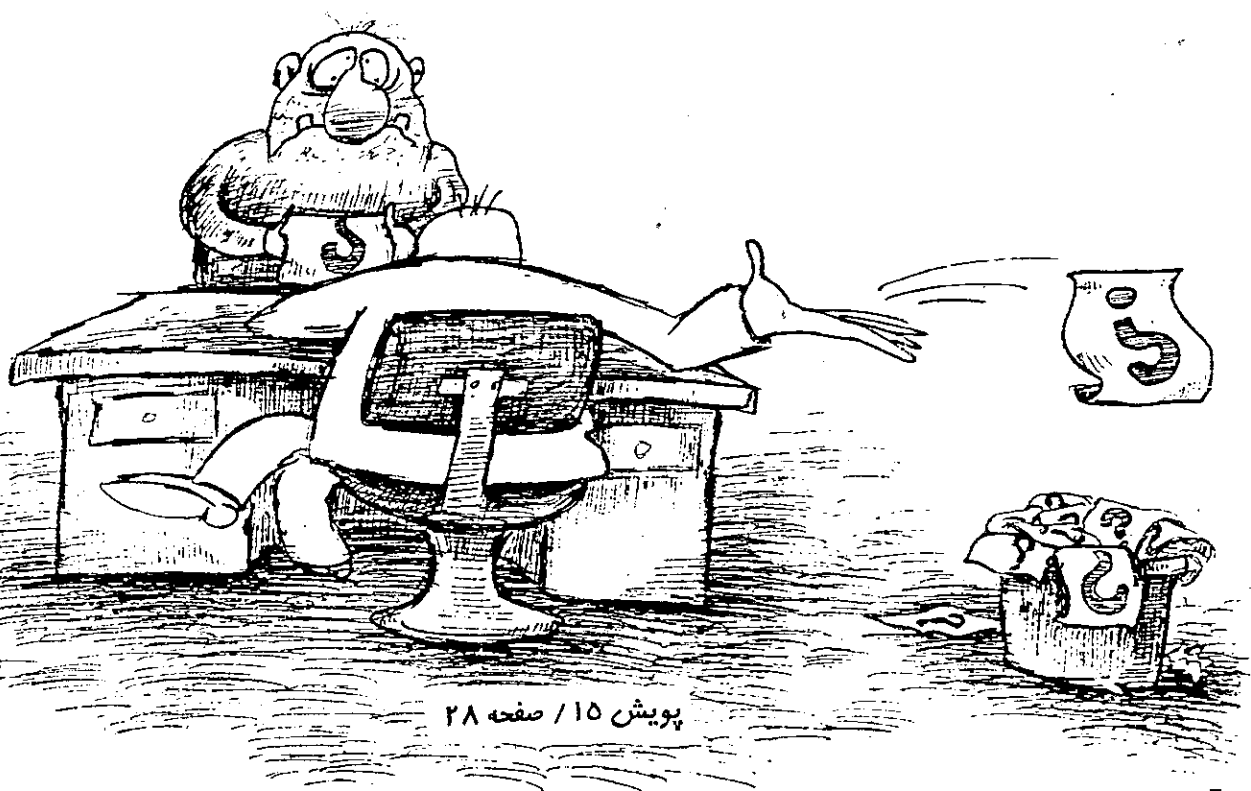
اما این‌که تا کجا ترجمه کنیم و چه کتاب‌هایی را ترجمه کنیم: شاید لازم نباشد همه کتاب‌ها را ترجمه کرد. مثلاً کتاب باید طیف مخاطب گسترده‌ای داشته باشد چون خیلی‌ها راغب به این مقوله هستند ولی بعضی از کتاب‌ها که فقط یک گروه خاصی مخاطب دارد و آن گروه هم خیلی خوب زبان بلدند. پس فکر می‌کنم لزومی به ترجمه ندارد. یا امکان دارد در یک کتاب لغت‌های مشکل و خیلی تخصصی باشند که واژه‌سازی برای این لغات آن کتاب را زیاد قابل خواندن نمی‌کند پس به نظر من کتاب‌هایی که طیف گسترده‌ای در جامعه دارند باید ترجمه شوند معادل‌های مناسب هم بکار رود.

روزهای تعطیل را به این کار اختصاص می‌دادم و بیشتر به خاطر این خوشحال هستم که هر مقطع زمانی موقع انجام کاری است و در آن موقع آن کار جا داشت و واقعاً سرمایه معنوی بسیار خوبی برای‌مان شد چه از لحاظ مطالب علمی که یاد می‌گرفتم و چه از لحاظ چیزی که از خودم در جامعه به جای گذاشته بودم. به جرات می‌توانم بگویم که ۱۵۰ هزار نسخه از کتاب‌هایم را افراد مختلف خریده‌اند یا خوانده‌اند و من توانسته‌ام یک کاری را برای جامعه‌ام بکنم، کاری که جامعه در آن مقطع به آن احتیاج داشت.

دومین سوال از شما این است که به کدام کتاب علاقه خاصی دارید و روی کدام کتاب دقت بیشتری گذاشته‌اید؟

وقت؟ برای همه‌ی کتاب‌ها باید وقت گذاشت. من هم بیشتر کتاب‌هایی ترجمه کرده‌ام که خودم علاقه داشتم‌ام و سعی کرده‌ام فقط در چند زمینه ترجمه داشته باشم. ما یک سری زمینه‌هایی را مشخص کرده بودیم و علاقه‌ی خودم هم در آن موقع شبکه و ?? بود. بیشتر کتاب‌هایی هم که ترجمه کرده‌ام در این زمینه‌ها بوده است و یک مقداری سیستم‌عامل. پس گروه‌بندی ترجمه‌ها عبارتند از شبکه ?? و سیستم‌عامل. ما سعی می‌کردیم که خودمان کتاب را انتخاب کنیم با توجه به شناختی که از کتاب و بازار داشتیم. یعنی کتابی را انتخاب کنیم که بازاری صرف نباشد و واقعاً به درد بخورد و نیاز جامعه را مرتفع کند.

در بین کتاب‌هایی که ترجمه کرده‌ام، پر خاطره‌ترین کار اولین کار است، یعنی کتاب ساختار داخلی کامپیوترهای شخصی IBM. من واقعاً این کتاب را دوست دارم چون کتاب مبنایی و پایه‌ای است و خیلی از مسائل را بصورت ریز و مشروح برای همه روشن می‌کرد و جایزه‌ای هم که بردم اشتیاق عجیبی به من داد و کتاب‌های ?? آن زمان و حتی الان هم بسیار کتاب‌های جذابی است.

در دانشگاه

دانشگاه بی دانشگاه

دوست شما رابینهود

شبکه‌ی Lan استفاده کنید، سعی کنید کلمه عبور خود را در هیچ جای کامپیوتر ذخیره نکنید و هر چند روز به چند روز کلمه عبور خود را تغییر دهید.

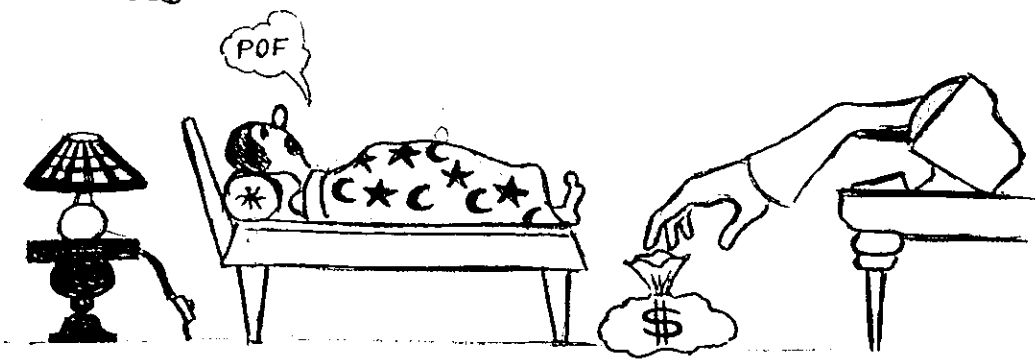
۲- هرگز E-Mail ای را که نمی‌دانید فرستنده‌ی آن کیست باز نکنید!! و در باز کردن E-Mail‌هایی که Attachment دارند بسیار دقت کنید. حتی اگر فایل الحاقی به آن‌ها یک عکس با تایپ Jpg باشد. نرم‌افزارهای جدیدی از نسل trojan وجود دارند که به mail ارسال شده الحاق می‌شوند و به محض open شدن، بر روی کامپیوتر شخصی شما نصب شده و شخص Hacker به کمک آن، تمام اختیارات کامپیوتر شما را به دست می‌گیرد. انواع قدیمی ولی معروف این‌ها SUB7 بود که یک فایل الحاقی با تایپ exe به mail ارسالی، الحاق می‌کرد و در صورت RUN شدن آن فایل، کنترل کامپیوتر شما که با استفاده از تکنولوژی Data Hiding، مثلاً یک فایل Jpg با سایز 8K برای شما ارسال می‌کنند که در صورت Open شدن آن‌ها، بلاپی بدتر از بلاهای قبلی بر سر کامپیوترتان می‌آید. و اگر گرفتار چنین معضلی شدید، بهترین راه مقابله با آن Format کردن کامپیوترتان است!!

امیدوارم که هرگز گرفتار اینگونه انسان‌های بیمار نشوید. برای اطلاعات بیشتر می‌توانید به سایت زیر مراجعه کنید:

WWW.astalvista

KHOOR

POF

احتمالاً تا به حال کلمه Hacking را زیاد شنیده‌اید، اما شاید تا به حال به دام این Hackerها نیفتاده‌اید و یا افتاده‌اید و خود خیر ندارید. به طور کلی به کسانی که نرم‌افزارهای خاصی می‌سازند که با آن‌ها می‌توان مثلاً اسم و رمز ورود به یک سایت و یا مثلاً سرویسگر را برای اعضای خاصی بدست آورده و با استفاده از آن‌ها خرابکاری در سیستم انجام دهند، Hacker می‌گویند. اما متأسفانه در کشور ما فقط به کسانی که از این نرم‌افزارها، "استفاده" می‌کنند Hacker گفته می‌شود، در صورتی که برای آن‌ها لفظ Cracker هم نیز زیادی است. هدف نویسنده از این مقاله بیشتر آگاه کردن از خطرات و توصیه راهکارهایی برای مصون ماندن (تا حد امکان) از این خطرات است. خطر بزرگی که به آن خواهم پرداخت، خرابکاری‌هایی است که منجر به Hack شدن E-Mail می‌شوند.

۱- هرگز از شبکه‌های Lan .Login نکنید!!

نرم‌افزارهایی از نسل Sniferها وجود دارند که بر روی یک کامپیوتر خاص نصب می‌شوند (توسط شخص دیگری که به آن کامپیوتر دسترسی دارد) و هرگاه که شخص دیگری بخواهد به Mail خود Login کند، ID و Pass وی را در فایل دیگری که در سیستم مخفی شده ذخیره کرده و بعداً که شخص Hacker مجدداً به آن کامپیوتر مراجعه کند، می‌تواند آن اطلاعات را بدست بیاورد. (این روش در شبکه‌های Lan، یعنی شبکه‌های داخلی مانند همین سایت دانشکده‌ی خودمان، بسیار متداول است.) البته اگر ناچارید که از

گروه‌های مصنوعی

دانشکده مهندسی کامپیوتر

بهرنگ عاصمی

است، نظیر روبات‌هایی که به صورت گروهی کار می‌کنند، ماشینهایی که تکامل پیدا می‌کنند و موجودات مجازی که یاد می‌گیرند، فرزند به دنیا می‌آورند، پیر می‌شوند و می‌میرند. اکنون، زیست‌شناسان تکامل را در دنیاهای مجازی مطالعه می‌کنند، کامپیوترها از ویروسهای خطرناک، به وسیله سیستم‌های ایمنی مصنوعی حفاظت می‌شوند و در اکسفورد، قلبی ساخته از میلیونها سلول نرم‌افزاری، به پزشکان مطالبی درباره علم پزشکی می‌آموزد که هیچ قلب زنده‌ای موفق به انجام آن نشده است.

حیات مصنوعی در حقیقت شاخه‌ای نوین از هوش مصنوعی است که از عمر آن بیش از ۱۵ سال نمی‌گذرد. این شاخه جدید علمی، گستره‌ی وسیعی از زمینه‌های تحقیقاتی را در هوش مصنوعی شامل می‌شود. هوش جمعی، رفتارهای پیچیده گروهی (رفتار برایندی)، تکامل، خود ترمیمی و ... از جمله مسائل عمده مطرح در حیات مصنوعی می‌باشند. هم چنین کاربردهای آن از امور نظامی و امنیتی تا ایجاد تصاویر هنری و قطعات موسیقی را دربر می‌گیرد. با توجه به گستردگی کاربردها و تعمیم‌پذیری مسائل مطرح در حیات مصنوعی، به گرایش جذاب در هوش مصنوعی تبدیل شده است. با توجه به جوان بودن این شاخه از علوم کامپیوتر، اگر چه فعالیت‌های بسیاری در این زمینه انجام پذیرفته است، هنوز جای کوشش و تحقیقات فراوان است. از طرف دیگر توجه محققان در بسیاری از شاخه‌های علوم، به تقلید از طبیعت برای حل مسائل و مشکلات معطوف گشته است و حیات مصنوعی پاسخی مناسب به این توجه است.

در دانشکده مهندسی کامپیوتر، علیرغم حضور دانشجویان فعال و کوشا، گروه تحقیقاتی که با مشارکت عموم دانشجویان کارشناسی فعالیت نماید و کارهای ارزشمند علمی-کاربردی انجام دهد، به چشم نمی‌خورد و لذا نیاز به تشکیل چنین گروه‌هایی در دانشکده، بسیار محسوس است.

به همین جهت، گروه حیات مصنوعی دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر با کوشش سه تن از دانشجویان کارشناسی دانشکده (آرش حریری، بهرنگ عاصمی و سید علیرضا متولیان) و سرپرستی، حمایت و راهنمایی استاد گرامی، مهندس محمدرضا آیت‌الله زاده شیرازی شکل گرفت و بر اساس برنامه ریزی صورت

به دنیای روبات‌های شبه انسان حشرات هوشمند و موجوداتی مجازی که برای پرواز حقیقی طراحی شده‌اند، خوش آمدید.

حیات مصنوعی، شبیه‌سازی حیات طبیعی موجود بر روی کسره زمین یا یک نوع حیات فرضی است. این شبیه‌سازی با استفاده از ترکیب اجزای سازنده حیاتی صورت می‌پذیرد: تکامل، تولید مثل، یادگیری، رفتار برابندی، استنباط قوانین حیاتی از محیط و دیگر ویژگی‌های زیستی.

هدف از شبیه‌سازی حیات، بررسی و کشف قوانین حاکم بر پدیده‌های زیستی است، و مهم‌تر از آن یافتن کاربرد این قوانین در تمام شاخه‌های مهندسی برای بهره‌وری بیشتر از زمان و سرمایه می‌باشد.

پیدایش هوش مصنوعی را می‌توان با تلاش‌هایی که در جهت رمزگشایی پیامهای دشمنان در جنگ جهانی دوم صورت می‌پذیرفت، مرتبط دانست. در آن هنگام دانشمندی انگلیسی به نام آلن تورینگ به همراه گروهی از متخصصان، کوشش‌های فراوانی برای شکستن رمز پیام‌های ارتش آلمان که به وسیله ماشین به نام انیگما تولید می‌شد، انجام دادند. این تلاش‌ها همراه با ساخت رایانه‌های قدرتمند، منجر به شکل‌گیری شاخه‌ای جدید در علم، به نام هوش مصنوعی گردید.

هوش مصنوعی اولیه، بیشتر بر مجموعه‌ای از قوانین از پیش تعیین شده که وظیفه تصمیم‌گیری را به عهده دارند، متکی است. حال آنکه هیچ موجود زنده‌ای (به ویژه انسان) برای تفکر، از مجموعه قوانین معین و ثابت استفاده نمی‌کند. با توجه به این مطلب، توجه به کشف رازهای تفکر انسان و تقلید از آن روشها در مسائل هوش مصنوعی، معطوف گردید. هوش مصنوعی جوانی که رفته رفته رشد پیدا می‌کند و دامنه نفوذ خود را در بسیاری از شاخه‌های علوم گسترش می‌دهد، بر پایه همین توجه قرار گرفته است. این هوش مصنوعی نوین که همان حیات مصنوعی می‌باشد، بر ظهور رفتارهای جدید و پیچیده در مجموعه‌ای از موجودات خود مختار متکی است، رفتارهایی که ناشی از تعاملهای ساده بین موجودات یک مجموعه هستند و در عین حال غیر قابل پیش بینی می‌باشند.

حیات مصنوعی چندان بر زیست‌شناسی انسان متمرکز نشده است، بلکه به زیست‌شناسی، با گسترده‌ترین مفهوم آن می‌پردازد. حیات مصنوعی در حال حاضر، محصولاتی شگفت را ایجاد نموده

پذیرفته، هم چنان مشغول به فعالیت است.

حیات مصنوعی دانشکده مهندسی کامپیوتر این است که با تشکیل گروه، توانسته باشیم گامی هر چند کوچک در جهت اعتلای علم و فرهنگ کشور عزیزمان جمهوری اسلامی ایران برداشته باشیم.

در اینجا بد نیست اهداف این گروه را با هم مرور نماییم:

□ مطالعه و تحقیق بر روی حیات مصنوعی، ارائه مقالات، شرکت در کنفرانسها

□ ارائه برخی کاربردهای مفاهیم فراگرفته شده توسط دانشجویان

□ تعریف و انجام مجموعه‌ای از پروژه‌های تحقیقاتی - کاربردی جدید
□ ایجاد زمینه‌های مطالعاتی جدید در دانشکده که قابل گسترش در سطوح مختلف علمی باشد.

□ فراهم آوردن انگیزه‌ای برای مطالعه و تحقیق، در دانشجویان کارشناسی و تشویق دانشجویان به تشکیل گروه‌های مشابه
اما آنچه تا به حال توسط اعضای گروه صورت پذیرفته است به شرح زیر می‌باشد:

□ برگزاری جلسات منظم هفتگی برای تشریح عملکرد هر یک از اعضا در طول هفته

□ تهیه گزارشی مکتوب و نسبتاً جامع از نتایج مطالعات (گزارش فنی مروری بر حیات مصنوعی)، لازم به ذکر است که این گزارش همزمان با پیشرفت فعالیت‌های گروه، رفته رفته تکمیل می‌گردد.

□ تهیه مقاله جهت ارسال به دهمین کنفرانس مهندسی برق ایران در دانشگاه تبریز

در این مرحله از فرایند تحقیقاتی گروه، پس از انجام مطالعات اولیه که کلیه نتایج و گزارشهای آن را می‌توانید به صورت مکتوب از هر یک از اعضای اصلی گروه دریافت نمایید، سیاست‌های زیر دنبال می‌شود:
□ دعوت از دانشجویان علاقه‌مند و فعال دانشکده برای عضویت در این گروه و شرکت در جلسات عمومی هفتگی آن

□ برگزاری سمینارهای آموزشی جهت آشنا نمودن دانشجویان با حیات مصنوعی و زمینه‌های علمی مرتبط با آن (نظیر برنامه نویسی تکاملی، اتوماتای سلولی، شبکه‌های عصبی)

□ گسترش فعالیت‌های گروه، تقسیم آن به چندین زیر گروه و توزیع فعالیت‌های متنوع در زیر گروه‌ها

□ تهیه مقالات تحقیقاتی و نتایج کار گروه جهت ارسال به کنفرانس‌های داخلی و خارجی مرتبط

امیدوارم در این سطور اندک، تا حدی با حیات مصنوعی، یکی از شگفت‌انگیزترین و جدیدترین شاخه‌های هوش مصنوعی آشنا شده باشید. اگر اکنون نسبت به این حوزه‌ی تحقیقاتی علاقه‌مند شده‌اید یا احتمالاً ابهامی را احساس می‌نمایید، در تماس با هر یک از سه عضو اصلی گروه که نام برده شد، لحظه‌ای درنگ ننمایید و سوالات خویش را مطرح سازید. برای برقراری ارتباط از طریق پست الکترونیک، می‌توانید از نشانی گروه

aku_alife@hotmail.com

استفاده نمایید.

منتظر پیوستن شما به این گروه هستیم. آرزوی کلیه اعضای گروه

چند آدرس اینترنتی مفید در ذیل ارائه می‌شود.

□ معتبرترین سایت حیات مصنوعی

<http://www.alif.org>

□ سایت گروه حیات مصنوعی دانشکده (در حال تکمیل است!)

http://www.geocities.com/aku_alife

<http://www.alife.20m.com>

□ پایگاه داده حیات مصنوعی

<http://arieldolan.com/aldb/default.asp>

□ چند سایت اینترنتی که به ذهنم رسید!

<http://surf.de.uu.net/zooland/>

<http://zooland.alfie.org>

<http://www.red3d.com/cwr/boids>

<http://elingtonlab.org>

<http://golem03.csi.brandeis.edu/indeidx.html>

<http://www.hip.art.co.jp/~ray/tierra>

<http://www.technosphere.org.uk>

http://www.cs.brandeis.edu/~zippy/alife_library.html

□ آدرس اینترنتی شرکتی که محصولات تجاری حیات مصنوعی تولید می‌نماید

<http://www.artificial-life.com>

□ برنامه‌های جالبی را در سایت زیر خواهید یافت (در صفحه حیات مصنوعی سایت)

<http://www.agentland.com>

اما بعد نیست بدانید برای اطلاع از آخرین تحقیقات حیات مصنوعی می‌توانید در **Mailing List** های متعددی به صورت آزاد عضو شوید که شاید یکی از معتبرترین آنها دارای آدرس زیر است:

<http://alife.org/mailman/listinfo.cgi/open>

و سرانجام آدرس اینترنتی هشتمین کنفرانس حیات مصنوعی، سیدنی سال ۲۰۰۲:

<http://parallel.hpc.unsw.edu.au/complex/alife8/>

مسابقه جهانی برنامه سازی

وحید غفارپور، عضو تیم ACM دانشگاه

بگیرد. لازم به ذکر است که در مسابقه جهانی از هر موسسه تنها یک تیم می تواند شرکت کند.

برگزاری مسابقات:

طول مسابقات ۵ ساعت می باشد که در این مدت به هر تیم حداقل ۶ سؤال داده می شود.

در جلسه مسابقه، شرکت کنندگان می توانند هر گونه منبع برنامه نویسی مانند کتاب، جزوه، یا لیست برنامه و ... را با خود بیاورند ولی آوردن هر گونه دستگاه با قابلیت برنامه ریزی و کسب اطلاعات ممنوع است.

هر تیم در صورت حل سؤال می تواند آن را برای داوران ارسال کند که به آن "اجرا" می گویند و هر اجرا به صورت صحیح یا غلط، توسط داوران جواب داده می شود.

زمان ارسال اجرای صحیح و تعداد اجراهای غلط برای محاسبه جریمه ی نهایی ثبت می شود.

برای هر سوال حل شده جریمه ای حساب می شود که برابر است با (زمان ثبت شده برای اجرای صحیح + تعداد اجراهای غلط) $\times 20$.

جریمه کل هر تیم برابر است با مجموع جریمه های سوالات به جواب رسیده.

رتبه بندی تیم ها بر اساس تعداد سوالات به جواب رسیده می باشد و در صورتی که دو تیم تعداد سوال برابری داشته باشند تیمی که جریمه کمتری دارد تیم برتر است.

سوالات بر مبنای نظریه های کاربردی الگوریتمی و مبنای برنامه نویسی در سطح دانشجوی کارشناسی می باشد که به زبان های پاسکال، C، C++، یا java باید نوشته شود.

لازم به ذکر است که مرحله انتخاب تیم در دانشگاه ما هر ساله در حدود دی الی بهمن به صورت انفرادی برگزار می شود و افراد برگزیده در این مسابقات برای شرکت در مسابقات منطقه ای آماده می گردند.

کلید واژه ها

۱- ACM (Association for Computing Machinery)
نام یکی از مؤسسات معروف کامپیوتری آمریکا می باشد که این

ACMICPC یکی از فعالیتهای موسسه ACM می باشد که فرصتی را برای دانشجویان ایجاد می کند تا بتوانند در آن قدرت و خلاقیت خود را در حل مسایل و محاسبات کامپیوتری نشان بدهند. این رقابت یک مسابقه دو مرحله ای بین تیم هایی از دانشجویان نماینده مؤسسات رسمی عالی می باشد.

در مرحله اول تیم ها در یکی از مناطق نزدیک به خود ثبت نام کرده و به این صورت مسابقه ی منطقه ای در سرتاسر دنیا بین آنان تا آذر هر سال برگزار می شود و تیم های برتر هر منطقه برای شرکت در مسابقه جهانی برگزیده می شود.

تیم دانشگاه ما در منطقه غرب آسیا که در دانشگاه شریف برگزار می شود شرکت می کند و در اولین دوره برگزار شده در غرب آسیا، توانست به عنوان اولین تیم از ایران به مسابقات جهانی راه یابد. در مرحله بعد تیم ها در یکی از مناطق که به عنوان میزبان مسابقات جهانی برگزیده شده است، جمع شده و در حدود اواخر اسفند یا اوایل فروردین برای تعیین تیم برتر آن سال به رقابت می پردازند.

مشخصات:

- تمام سوالات به زبان انگلیسی امریکایی روان می باشد. البته یک منطقه در صورت تشخیص و نظر مسوول منطقه می تواند از زبان یا لهجه دیگری به طور جانی استفاده کند.

- هر تیم دارای یک سرپرست می باشد که باید عضو هیات علمی یکی از دانشکده های آن موسسه باشد.

- همچنین هر تیم دارای ۳ دانشجوی شرکت کننده است که آنها نیز باید دارای شرایطی باشند:

۱- آنها باید در مقطع کارشناسی مشغول به تحصیل باشند و حداکثر یکی از آنها می تواند دانشجوی کارشناسی ارشد باشد، البته به شرط گذشتن حداکثر ۲ سال از پایان دوران کارشناسی. کنترل این شرط به عهده مسوولان برگزاری مسابقه منطقه ای می باشد و کلیه این شرایط تنها باید در مسابقه منطقه ای برقرار باشد و هیچ لزومی برای برقراری آن در مسابقات جهانی نمی باشد.

- هر تیم می تواند دارای تعدادی ذخیره باشد که در صورت لزوم و داشتن شرایط مذکور برای شرکت کننده در زمان برگزاری مسابقه منطقه ای می تواند به جای یکی از اعضای تیم در هنگام مسابقه قرار

- ۸- صحیح: Accept
- ۹- غلط: Reject
- ۱۰- جریمه: Penalty

سایت برگزاری مسابقات:

- <http://acm.baylor.edu>
- <http://acm.fi.ua.es>
- <http://www.acm.org>
- <http://www.int.bme.hu/contents/tasks>
- <http://www.acm.int.ethz.ch/problemssetarchive.htm>
- <http://www.karrels.org/ed/acm/index.htm>

مسابقات را از ۲۴ سال پیش برگزار می‌کند. این مسابقات در ابتدا تنها در خود آمریکا برگزار می‌شده است و کم‌کم به کشورهای اطراف گسترش یافته و هم اکنون به صورت یک مسابقه جهانی در آمده است.

۲- منطقه‌ای: Regional

۳- رقابت منطقه‌ای: Regional Contest

۴- رقابت جهانی: World Final Contest

۵- مسؤل منطقه: Regional Contest Director لازم به ذکر است که RCD تنها مسؤل منطقه می‌باشد و در مسابقات فردی نیز به عنوان Director of Regional Contest وجود دارد که مسؤلیت ارتباط بین منطقه با کمیته برگزاری مسابقات را بر عهده دارد.

۶- ارسال: Submit

۷- اجرا: Run

دفتر فنی

آزاد

تکثیر جزوات دانشجویی

فتوکپی یکرو ۱۲۰ ریال

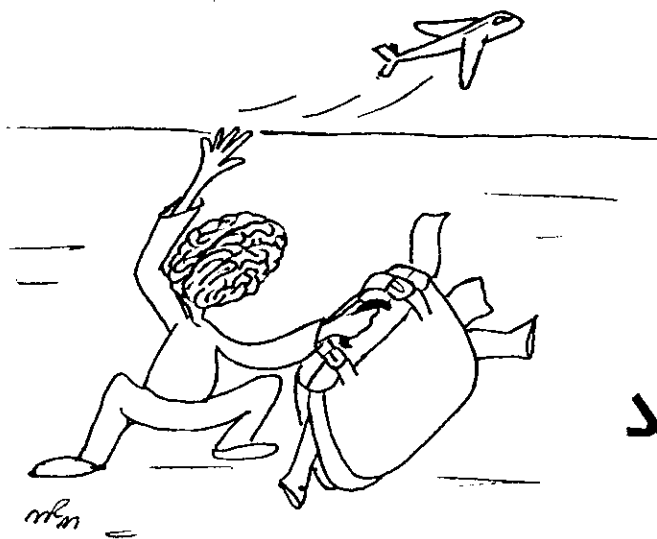
فتوکپی دورو ۱۶۰ ریال

تعداد زیاد

فتوکپی یکرو ۱۰۰ ریال

فتوکپی دورو ۱۳۰ ریال

خیابان حافظ شمالی - روبروی دانشگاه امیرکبیر - پلاک ۵۶۵
تلفن ۸۸۰۸۹۹۴

اگر مغزید، چگونه فرار کنید

اگر یک نامیلی کسی براتون دعوت نامه بفرسته یا در قرعه کشی های سالانه برنده بشوید، Green Card را به شما می دهند. این روش موقرترین روش است. هر چند دریافت ویزای کار آسان است ولی به نوعی برده گیری مدرن است. از این جهت برده گیری است یک شرکتی شما را با یک حقوق (مثلاً ۳۰۰۰ دلار) می پذیرد و ویزای شما را تأمین می کند، و این شرکت دیگر صاحب شما است. یعنی حتی اگر ارزش افزوده شما به ۹۰۰۰ دلار در ماه هم برسد و اگر آن شرکت شما را به این قیمت به شرکت دیگری بفروشد، باز حقوق شما همان بود که بود.

گرفتن ویزای تحصیلی تقریباً عملی ترین و معقول ترین روش است. هر چند شما در مدت تحصیل خرده کاری های استاد پشتیبان تان را انجام می دهید ولی به هر حال در محیط آکادمیک هستید و اگر دانش جوییده باشید، فرصت ها بسیار است.

مکانیزم موقرتر این است که در طول این چهار سال جوری کار کنید و مغز بودن تان را نشان دهید که خودشان بیایند سراغ تان. مثلاً در مسابقات جهانی شرکت کنید یا در کنفرانس ها و ...

حالا ما این ها را گفتیم، و شما هم مغزید که مغزید؛ ولی پس ایران عزیز چه می شود؟

تنها کافی است که یک استاد توی یکی از دانشگاه های آمریکا یا اروپا پیدا کنید که شما را پشتیبانی کند و روند پذیرش تان را پیگیری نماید. حالا این که این استاد را از کجا می توان پیدا کرد، یک راهی که من بلدم این است که بروید به سایت Yahoo! و اون جا در بخش دانشگاه ها، دانشگاه مورد نظر تان را پیدا کنید و وارد سایت دانشمکده ی کامپیوتر بشوید و توی profile احتمالاً email چند تا استاد را پیدا می کنید. خب شانس تون رو امتحان کنید.

از جمله ملاک هایی که یک دانشگاه برای پذیرش شما در نظر می گیرد، یکی امتحان TOFLE است و یکی هم امتحان GRE (که امتحان جامع کارشناسی است، یک چیزی شبیه کنکور فوق). مقداری هم معدل کارشناسی شما و توصیه ی چند تا استاد و شبیه این.

اگر بعد از این چهار سال می خواین برین آمریکا، یک مسأله ی مهم دیگه، گرفتن ویزا است. برای ویزا سه راه معمول وجود دارد. اولین راه گرفتن ویزای تحصیلی است. این ویزا را به شرطی می دهند که از یک دانشگاه پذیرش گرفته باشید و با چنین ویزایی از هنگام ورود باید مشغول به تحصیل شوید. روش دیگر گرفتن ویزای کار است و راه حل سوم اقامت در آمریکا هم داشتن Green Card.

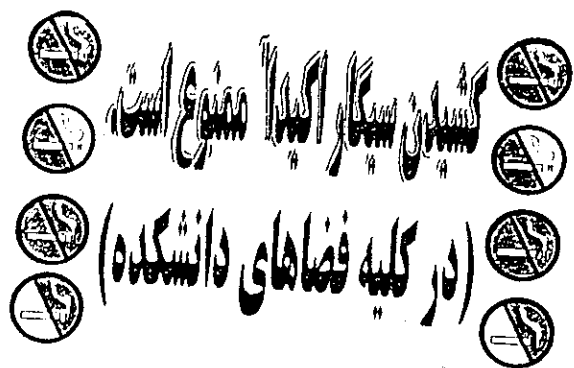
زندگی نیندیشیده

محمد ترکلی

"زندگی ای که تجربه نشده باشد ارزش زندگی کردن را ندارد" سقراط حکیم. شاید از نظر خیلی ها این جمله بی مفهوم و نامشخص باشد ولی شخصاً معتقد هستم که این مهمترین جمله ای است که تا به حال شنیده اید و خواهید شنید. شاید این جمله بهترین معیار در تقسیم بندی انسان ها باشد. کسانی که این جمله در زندگی آن ها تأثیر می گذارد و کسانی که با بی تفاوتی از کنار آن می گذرند.

این حرف ها را برای آن گفتم که به عقیده بنده بهترین موقع برای عوض کردن هدف زندگی دوران دانشجویی است. شاید در بین شما کسی باشد که بخواهد چنین کاری بکند.

مراه‌ها سیگاری‌ها

Openheimer

خیابان ولیعصر، بالاتر از چهار راه ولیعصر، خیابان رشت (البته به طرفه)، دانشگاه امیرکبیر... به محض ورود ساختمانی به بزرگی یک شتر و با عظمتی که امیرکبیر را باشکوه می‌کند، از در که وارد می‌شوی یک صندوق صدقات می‌بینی که نقش دو دست که تمنای مقدار کمی پول در ازای مقدار وخیمی نیاز می‌کنند حک شده، یک عدد پنجاه ریالی که دیروز تصادفاً توی پمپ بنزین سر و لنجک پیدا کرده‌ای در آن می‌اندازی و حس نوع دوستی خاصی به تو دست می‌دهد، جلوتر که می‌آیی یک آبخوری می‌بینی در آبخوری می‌نگری و عکس یک دانشجوی ارسته (مثلاً) می‌بینی، خوب باید خورد، می‌خوری به راحت ادامه می‌دهی، پله‌های آن ساختمان غول‌پیکر چنان تو را به تلو تلو خوردن می‌اندازد که گمان می‌کنی در آبخوری چیزخورت کرده‌اند ولی از من بشنو که چیز مهمی نیست...

به شاهره دانشگاه می‌رسی، این راه گاهی قطور و گاهی فخور است ولی همیشه در تصمیم خود راسخ است، پاره‌ای از آن را می‌پیمایی، به ساختمانی می‌رسی که گر چه عظمت ابوریحان را ندارد اما تیزهوشی معمار آن در ساخت آن تو را یاد کامپیوتر می‌اندازد، آری اینجا دانشکده کامپیوتر است.

نگاهت که به بالا بود را به پایین می‌اندازی، انسانهایی (در اینجا به معنی دانشجو است) در حال گذر می‌بینی به راست نگاه می‌کنی... چند درخت، ۳ نیمکت شمالی جنوبی و ۳ تا شرقی غربی و میلیونها تن دود سیگار که از ریه مقدار کمی انسان (در اینجا منظور عملی است) بیرون می‌آید می‌بینی، بی‌اختیار فریاد دادخواهی از حق بیگانگان سر می‌دهی ولی لحظه‌ای بعد پشیمان می‌شوی...

به دورن می‌آیی، یکی از ۷۸ ایهای که به صورت کاملاً تصادفی (هیچ چیز تصادفی نیست) ترا می‌شناسد پیشنهاد کار در شورای صنفی دانشکده را به تو می‌دهد و کلی مخ تو را می‌خورد، تو که می‌خواهی از دستش خلاص شوی می‌گویی: باشه عزیزم، فکر می‌کنم بهت می‌گم... در حالی که چپ چپ به تو می‌نگرد و به بسته و بستون لایت از جیب خود در می‌آورد به انسانی (در اینجا منظور دکتر اینهایمر است) که از کنارش عبور می‌کند می‌گویی: دکتر آتش داری؟!.. تو که با این بیان

غریبه‌ای می‌بینی که دکتر که آدم کریه‌المنظری است و بوی وحشتناکی می‌دهد با یک کبریت ارزان قیمت که هنگام روشن شدن تو را یاد بمب اتم می‌اندازد، به او پاسخ می‌دهد....

جلوتر می‌روی... تو که هنوز از قبول شدن در این رشته سرمستی، و از توفیق مهندس کامپیوتر شدن شکرگزار به طبقه بالا می‌روی، در طبقه بالا اتاق انسانی (در اینجا منظور رئیس دانشکده است) را می‌بینی که هیچ کس با آن کاری ندارد، تعجب نمی‌کنی جلوتر نمره‌های بر و بچه‌های سال بالایی و درگاهی موارد سالن بالا را می‌بینی، آنقدر تعجب می‌کنی که به موهایی که در کنار پاهایت ریخته شده‌اند توجه نمی‌کنی... از اتاق شورا چیزی برایت نمی‌گویم چون جز عده‌ای خوشحال که رویاهای پاکی در سر دارند و پولی در جیبها ندارند چیزی در آنجا نیست...

به طبقه سوم برو... این پیشنهاد را پسر با قدی متوسط و موهایی کوتاه به تو می‌دهد، بعدها نام او را که خدایش خوانند خواهی دانست. بالا می‌روی، از این کار هیجان خاصی داری، در طبقه بالا به غیر از آموزش که همیشه در دسرساز است و چند اتاق بی‌فایده و لغتی سایت را می‌بینی، آنقدر هیجان‌زده می‌شوی که پوست موز جلوی پاهایت را نمی‌بینی و به زمین می‌خوری....

در حالی که کلمات نامانوسی زمزمه می‌کنی پایین می‌آیی، مدتها درس خوانده‌ای، مدتها دعا کرده‌ای که اینگونه شود، اعصاب خورد است، ناگهان اینهایمر را می‌بینی که با چندتن دیگر از ارادل و اوباش مشغول دود و دم خویش هستند، با صدای بلند می‌گویند: هشتادی دخانیات داری... و تو می‌گویی آگه داشتم که می‌کشیدم... و لحظه‌ای بعد خود جزئی از آنها می‌شوی که تو را دوست خود می‌نامند تا هنگامی که سیگار داری و دشمنت خوانند اگر سیگار خواهی... این مرام سیگاری است... و تو هنگامی که این مرام را می‌شنوی اینقدر خوشحالی که از این مقاله به عنوان کاغذ سیگار استفاده خواهی کرد، پس نویسنده را حاجتی به ادامه نیست، هر چند او را هیچ وقت نخواهی شناخت....

Openheimer همواره به سعادت بشر می‌اندیشد...

تازه وارد دهک

محمد توکلی
سحر کیهانی
علی امین فر

اله‌ام رستگاری - ۲۴۴ منطقه ۲ سوم - آباده:

- ۱- نمی‌دونم، هنوز که نشدم، فکر می‌کنم آینده خوبی داشته باشد.
- ۲- اینجوری که می‌دونم فکر می‌کنم دانشگاه خوبی باشد.
- ۳- چی بگم؟! چون علاقه داشتم.
- ۴- هیچی - چی کار کنم.
- ۵- خوب مدارج عالیتری را طی می‌کنم.
- ۶- تو ایران هم حویه ولی تو کشورهای خارجی بهتره.
- ۷- ادامه تحصیل.
- ۸- مثل بچه‌های کلاس اول باهامون برخورد نکنند.
- ۹- با ورزش بد نیستم.

مرجان نورالهی - ۳۵۷ انتخاب دوم - تهران:

- ۱- نمی‌دونم چی بگم. تابستان او مندم با یکسری از دانشجویان صحبت کردم و علاقه‌مند شدم.
- ۲- فکر کنم بعد از دانشگاه شریف بهترین باشد.
- ۳- شاید چون احساس می‌کنم با روند حیاتم سازگاری دارد بیشتر از رشته‌های دیگه ترجیح می‌دم.
- ۴- اگه این رشته را قبول نشده باشم زیاد مهم نیست ولی اگر اصلاً قبول نشده باشم، خیلی ناراحت می‌شم.
- ۵- چاره دیگه‌ای نداشتم.
- ۶- بقیه که خیلی تعریف می‌کردن من خیلی نمی‌دونم.

۱- نظر خود را در مورد رشته کامپیوتر بیان کنید.

۲- نظر شما در مورد دانشگاه امیرکبیر و پلی تکنیک چیست؟

۳- چرا رشته کامپیوتر؟

۴- اگر الان بفهمید قبول نشده‌اید چه می‌کنید؟

۵- هدف شما از ورود به دانشگاه؟

۶- در مورد بازار کار رشته کامپیوتر چه نظری دارید؟

۷- برای آینده خود چه نقشه‌ای دارید؟

۸- چه توقعی از این دانشگاه و این دانشکده دارید و سال بالایی‌ها؟

۹- نظرتان در مورد فعالیتهای فوق برنامه چیست؟

۷- دلم می‌خواد ادامه بدم.

۸- یک زمینه خوب فراهم کنند کلاً یک جو صمیمی با احساس راحتی.

۹- از فعالیتهای ورزشی خوشم می‌یاد ولی از شورا نه زیاد.

فاطمه شریفی - ۲۴۰ منطقه ۲ - یزد - انتخاب سوم:

- ۱- باید بخونم ببینم نظرم چیه. الان برام جذابه.
- ۲- دلم است می‌بینم نظری ندارم. تا اینجا که خوب بوده.
- ۳- علاقه‌مند بودم، چون رشته‌ای است که تو بورس و کار زیاد هست.
- ۴- می‌رم دماوند خودم را می‌اندازم پایین.
- ۵- درس خوندن.
- ۶- می‌گن خوبه ولی برای کارشناسی می‌گن نه.
- ۷- نمی‌دونم من برای فردام هم نقشه ندارم. می‌خوام ادامه بدم.

۸- [از قول خواهرش]: همکاری، صمیمیت.

۹- خوبه!!! [از قول خواهرش]: خیلی عالی، آدم میاد دانشگاه که این کار را انجام بده.

زهرا لک - ۳۲ منطقه ۳ - دوم - تهران:

- ۱- خوشم می‌یاد به نظرم رشته‌ای است که انعطاف دارد.
- ۲- دانشگاهی است که همه کاراش خیلی قانون دارد. کمی احساس ترس از این دانشگاه دارم.
- ۳- اول تصمیم داشتم مکانیک بزنم ولی بعد احساس کردم کامپیوتر با روحیه‌ی من بیشتر سازگار است.
- ۴- به شدت شوکه می‌شم ولی برای سال دیگه نمی‌خونم.
- ۵- چند هدف دارم: اول برای پدر و مادرم. بعد بتوانم یک کاره‌ای بشم. برای کشورم یک کاری کنم.
- ۶- فکر کنم از بقیه رشته‌ها بهتر باشد.
- ۷- دوست دارم درسم را ادامه بدم و همزمان با آن کار هم بکنم.
- ۸- می‌گن سال بالایی‌ها اصلاً سال اولی‌ها رو تحویل نمی‌گیرن.
- ۹- موافقم.

سید کاوه فیاض بخش - ۵۴۸ انتخاب ششم - تهران:

- ۱- من رشته اصلیم برق بوده فعلاً نظری ندارم.
- ۲- اولین بار است که وارد آن شده‌ام ولی فکر کنم دانشگاه خوبی باشد.

۳- آخه رشته‌ی روزه، آینده‌اش خوبه.

۴- می‌رم دنبال یک کار دیگه.

۵- تو این مرحله آدم باید بین دانشگاه و غیره یکی را انتخاب کند.

۶- فکر کنم یکی از بهترین بازار کار رو داشته باشد.

۷- فعلاً نقشه‌ای ندارم.

۸- [جواب نداد]

۹- هر چی این فعالیتها بیشتر باشد فرد اعتماد به نفس بهتری پیدا می‌کند.

نرجس طهماسبی - ۲۱۵ منطقه ۲ - پنجم - قائم شهر:

۱- به خاطر علاقه‌ام اومدم.

۲- بار علمی زیادی داره.

۳- اول علاقه بعد چون در دبیرستان زیاد کار می‌کردم.

۴- سؤال سختی است باید پیش بیاد.

۵- تحصیلات عالیه. خواندن چیزهایی که دوست دارم.

۶- فکر کنم خوب باشد.

۷- اول اینکه تا جایی که می‌توانم ادامه تحصیل بدم بعد خودش مشخص می‌شه.

۸- به اطلاع‌رسانی و تحصیلات کمک کند.

۹- فکر کنم برای تفریح خیلی خوبه. خودم خیلی علاقه دارند.

کاوه قربانی - ۵۲۰ منطقه ۱ - انتخاب سوم - تهران:

۱- رشته خوبی است، خوشم می‌یاد، بازار کار زیادی داره.

۲- دانشگاه خوبیه، ولی من تهران را بیشتر دوست داشتم.

۳- من قبلاً در این رشته کار کرده بودم.

۴- ۶۰٪ یک سال دیگه، ولی واقعاً نمی‌دونم.

۵- قریونش برم! کم خطرترین و آسون‌ترین راه برای ادامه زندگی است.

۶- خوبه ولی به نظر من آدم تو هر رشته‌ای اگه قوی باشه کار گیر میاد.

۷- می‌خوام از سال دوم شروع کنم کار کردن. شاید برم خارج.

۸- از سال بالایی که هیچی، دانشگاه هم

۱- نظر خود را در مورد رشته کامپیوتر بیان کنید.

۲- نظر شما در مورد دانشگاه امیرکبیر و پلی تکنیک چیست؟

۳- چرا رشته کامپیوتر؟

۴- اگر الان بفهمید قبول نشده‌اید چه می‌کنید؟

۵- هدف شما از ورود به دانشگاه؟

۶- در مورد بازار کار رشته کامپیوتر چه نظری دارید؟

۷- برای آینده خود چه نقشه‌ای دارید؟

۸- چه نوعی از این دانشگاه و این دانشکده دارید و سال بالایی‌ها؟

۹- نظراتان در مورد فعالیتهای فوق برنامه چیست؟

سنگ سنگ نندازه، خودمون کار خودمون رو می‌کنیم.

۹- من تهران را بیشتر برای این دوست داشتم چون احساس می‌کردم فعالیت‌های فوق بیشتر است.

پویا جافریان - ۴۱۸ منطقه ۱ - تهران - انتخاب چهارم:

۱- نظر خاصی که ندارم ولی از بقیه رشته‌ها بیشتر دوست دارم.

۲- فکر کنم بعد از شریف بهتر از همه باشه.

۳- کلاً از قبل به دنبال کامپیوتر بودم و آینده‌دارتر از بقیه رشته‌ها است.

۴- هیچی کاری نمی‌شه کرد.

۵- داشتن تحصیلات عالیه.

۶- در حال حاضر بازار کار خوبی داره.

۷- تا جایی که می‌توانم ادامه بدم.

۸- همکاری کنند که اگر مشکلی داشتیم بتوانیم حل کنیم.

۹- خیلی مفیده حتی در زمینه کاری.

فاطمه شجاعی - ۱۰۲ سهمیه شاهد - اول - تهران:

۱- از بقیه رشته‌ها بهتره.

۲- هنوز که وارد نشدم ولی از اول خیلی دوست داشتم.

۳- رشته جالبی و دارای نوآوری.

۴- سخته می‌کنم.

۵- خوب کار دیگه‌ای نمی‌توانیم بکنیم یک سیری است که همه در آن می‌افتند.

۶- بازار کارش داره کم می‌شود.

۷- آینده؟؟ هنوز که تصمیم ندارم. آدم باید برای لحظه زندگی کند بر اساس موقعیتهای که ایجاد می‌شود باید تصمیم گرفت.

۸- دوست دارم محیطش پویا باشد.

۹- نه اهل ورزش هستم و نه هنر

سامان امیرپور - تهران - انتخاب ششم ۳۸۱ - علامه حلی:

۱- دکتر رزازی.

۲- بعد از شریف و تهران.

۳- پروژه‌ها با دکتر رزازی.

۴- یک سال صبر می‌کنیم، چاره‌ای نیست.

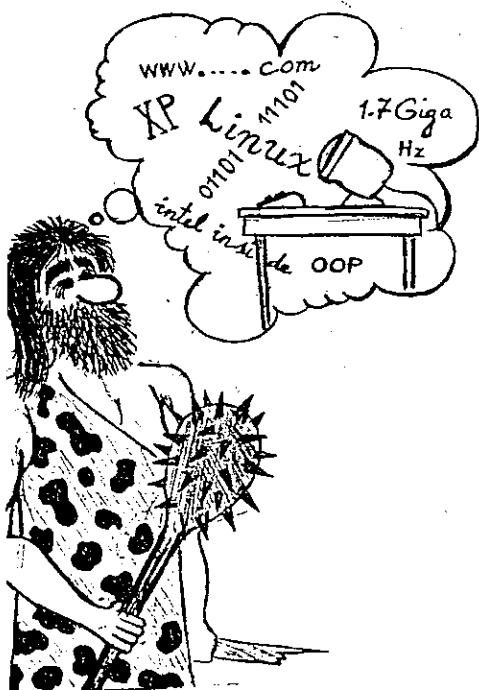
۵- ادامه تحصیل.

۶- دنبال بازار کار نیستم.

۷- ادامه تحصیل تا دکترا.

۸- کسی کاری به کار من نداشته باشد، درسم را بخوانم، و سال بالایی‌ها هوای من را داشته باشند.

۹- ورزشی حتماً.

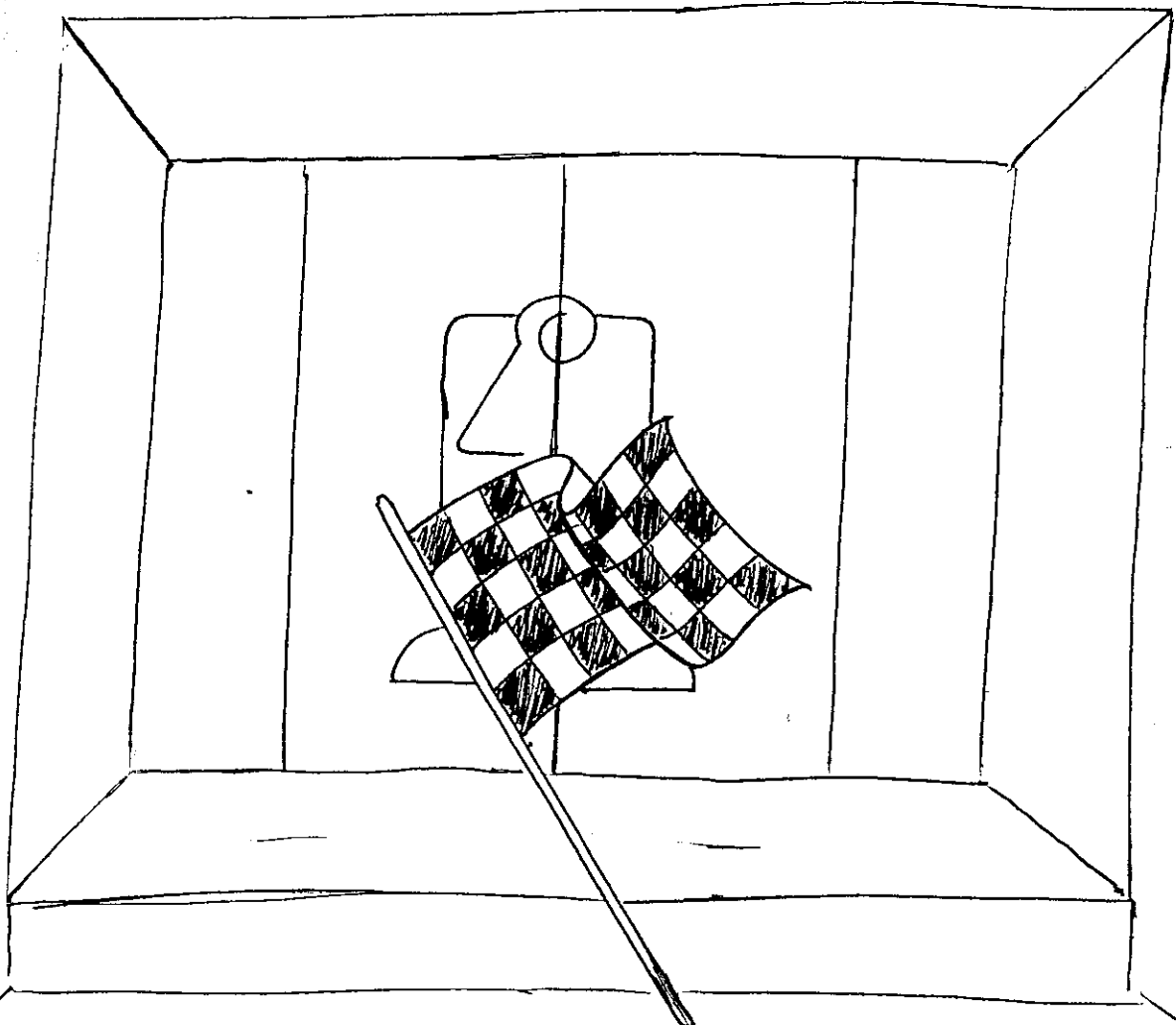
محمد رزاران - شاهرود -
انتخاب پنجم - ۳۸۱ - رتبه
۲۷۵ (منطقه ۲):

- ۱- رشته خیلی خوبست.
- ۲- برادرم در پلی تکنیک بوده، دانشگاه خیلی خوبیه.
- ۳- علاقه دارم.
- ۴- خیلی ناراحت می شوم ۱۰۰٪ برای سال بعد می خوانم.
- ۵- علاقه به تحصیل.
- ۶- متأسفانه بازار کامپیوتر روی تجربه می گردد نه علم.
- ۷- برای ادامه تحصیل به خارج می روم.
- ۸- به بچه های سال پایین کمک کنند. دانشگاه هم از اساتید خوب استفاده کند و محیط صمیمی و آرام ایجاد کند.
- ۹- ۱۰۰٪ تقریباً به همه فعالیتها علاقه مندم.

- ۱- نظر خود را در مورد رشته کامپیوتر بیان کنید.
- ۲- نظر شما در مورد دانشگاه امیرکبیر و پلی تکنیک چیست؟
- ۳- چرا رشته کامپیوتر؟
- ۴- اگر الان بفرهنگ قبول نشده اید چه می کنید؟
- ۵- هدف شما از ورود به دانشگاه؟
- ۶- در مورد بازار کار رشته کامپیوتر چه نظری دارید؟
- ۷- برای آینده خود چه نقشه ای دارید؟
- ۸- چیه نسوقمی از این دانشگاه و این دانشکده دارید و سال بالا این ها؟
- ۹- نظراتان در مورد فعالیتهای فوق برنامه چیست؟

احسان کورش فر - انتخاب ۶ -
۴۶۰ - البرز:

- ۱- رشته خوبیه.
- ۲- اونم خیلی خوبه.
- ۳- آینده با کامپیوتر است.
- ۴- ناراحت می شدم، خودکشی نمی کنم ولی درس دیگه نمی خونم.
- ۵- علاقه به تحصیلات و زمینه سازی برای موفقیت در آینده.
- ۶- بازار کار در خارج خیلی خوبه ولی در ایران بد نام شده.
- ۷- برای تحصیل فقط برم خارج.
- ۸- دانشگاه بزاران راحت درس بخونیم، دانشکده Internet پرسرعت بهمون بده.
- سال بالا با هامون راه بیان.
- ۹- آره خوبه! شرکت می کنم. کارای هنری ورزشی، تفریحی.

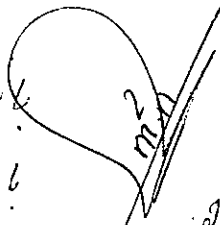
۷۸ سن

دو فکده، پیش و نگاه

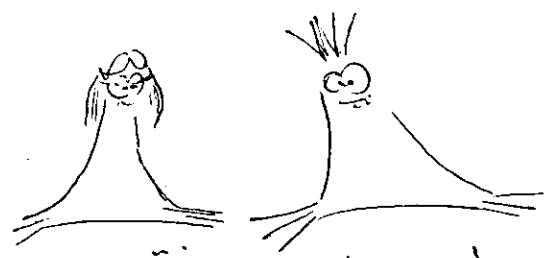
نقص غلظت مخوان که همان لوعی است
۱۳۹۴

NOTE:

با پوشش همگامی انداز
باشورا هم فستو
از ما گذریم...
S.M.B

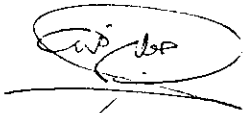

از حضور در این دانشگاه به شما
فواشید به شما
دانشگاه

لسر نه... دند نه

لدها چه درواچه دید دالعه!

ایضا با دافا...
سین پیش بکند

آهده ما مجنوم شده چرا ۱۶۱

عشق تپیدی است که هر خری از آن بالایی رود

۷۹۳۱۰۲۴

مردم با القونوی کسم، هدین

بجه چه خوبی است

I see faith in your eyes,
never you hear
the discouraging
message

<http://clubs.yahoo.com/clubs/amirkabiruniversity>

عقد هاتون رو خالی کنید!

انتظار خزانید

انجمن نمایندگان از خهای معلوم

از حضور در این دانشگاه
بشما که امید شد

who loves anybody in this meahouse?

نقص غلظت مخوان که همان لوعی است
۱۳۹۴

تاجیم بریم

کجه ای جای شیطونی نتو درس کم کنید

R.H

زکات خیرت عمان ساری ای لی

که مرد راه نند... از کتب در خط

Handwritten signature or scribble at the bottom of the page.

